

ת"פ 43854/11/17 - מדינת ישראל נגד אמיר ברונפלד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 43854-11-17 ישראל נ' ברונפלד
לפני כבוד השופט חאלד כבוב, סגן נשיא

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

נגד

הנאשם

אמיר ברונפלד

ע"י ב"כ עוה"ד נתי שמחוני ו/או אסף קליין ו/או אמיר ששון
הרצוג פוקס נאמן ושות', משרד עורכי דין

הכרעת דין

פתח דבר

1. על פי מצוות המחוקק בהתאם להוראות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע על זיכוי הנאשם, אמיר ברונפלד, מהעבירות שיוחסו להם בכתב האישום.
2. עניינה של הפרשה שבפניי רכישת מניות על ידי הנאשם, שהינו מומחה בשוק ההון, כאשר על-פי כתב האישום נטען כי נרכשו תוך שימוש במידע פנים בדבר כוונת בעל השליטה בחברה לצאת בהצעת רכש.
3. **המחלוקת העיקרית בתיק שבפניי הינה האם רכישת המניות על ידי הנאשם ביום 6.1.2015 הינה תוצר של שימוש במידע פנים, או שמא הסברו של הנאשם - לפיו כמשקיע מומחה בשוק ההון בחר להשקיע בחברה הואיל והעריך כי עתידה להתבצע בה הצעת רכש - הוא הסבר סביר והגיוני אשר מעלה בנסיבות המקרה דן ספק סביר באשר לאשמתו של הנאשם?**
4. לגרסת הנאשם הוא לא התבסס על מידע פנים אלא על הערכה מקצועית של נתוני החברה, אשר הוערכו על ידי אנשי מקצוע ומומחים ככאלה שיובילו בסופו של דבר לביצוע הצעת רכש מצד בעל השליטה.

"הנאשם: אבל אמרתי שההערכה שלי כל הזמן שתהיה פה הצעת רכש, שמשהו יקרה בנר או חלוקת דיבידנד משמעותי, זה נכון שכבודו צודק, זה נכון שהיינו במעין איך אומרים במעין מאסר נוח שידענו שמשהו הולך לקרות.

כב' הש' כבוב: מה זה מאסר נוח, ללכת לבעל השליטה וכמעט להתחנן בפניו והוא זורק אותך, ללכת למנכ"ל הבורסה זה משהו שאם היית שואל עורך דין הוא היה אומר לך הזוי, אבל הלכת למנכ"ל הבורסה להגיד לו אדוני בוא תראה איזה פלונטר אנחנו נמצאים, הוא מחזי[ק] 87 אחוז ולא נותן לנו לצאת ולא מחלק לנו דיבידנד, לא עושה שום דבר, שיקנה אותנו.

הנאשם : אמת.

כב' הש' כבוב: והוא לא רצה לקנות אתכם.

הנאשם: לא, באותה עת הוא לא [ר]צה לקנות אותנו ב-2012 אבל אל תשכח כבודו שב-2014 פתאום אני התחלתי לרכוש במדויק אחרי פרסום הדוחות של החציון, הצגתי לכם את המספרים האלו, הרווחיות שלו הייתה בשמים, הבן אדם אני חושב שכבר אין חולק לא רוצה לשתף את הציבור ברווחיו" (עדות הנאשם בבית המשפט פ' 25.6.2018 עמ' 273 ש' 1-14).

זוהי בתמצית גרסתו של הנאשם לעבירות המיוחסות לו של שימוש במידע פנים.

כפי שיפורט בהרחבה בגוף הכרעת הדין, מצאתי לקבוע כי גרסתו של הנאשם עקבית, הגיונית, תואמת את פעילותו ואת המצגים והראיות וכן עולה בקנה אחד עם גרסת העדים.

מנגד, גורסת המאשימה כי רכישת המניות על ידי הנאשם יום לפני הדיווח המידי של החברה בדבר שקילת האפשרות של ביצוע הצעת רכש היתה על רקע מידע פנים אשר היה בידי הנאשם.

5. כפי שיפורט במסגרת הכרעת הדין, העבירות אשר יוחסו לנאשם במסגרת כתב האישום לא הוכחו ברמה הנדרשת להרשעה בפלילים, הראיות בתיק כמו גם גרסתו של הנאשם מעלים ספק בדבר אשמתו של הנאשם.

עיקרי כתב האישום

6. הנאשם, אמיר ברונפלד, יליד שנת 1964, הינו הבעלים של חברת "ארן ברונפלד השקעות בע"מ" (להלן: "**ברונפלד השקעות**"). בין השנים 2012-2016 העניק הנאשם באמצעות ברונפלד השקעות שירותי ייעוץ ופיתוח עסקי לחברת המשביר 365 בע"מ (להלן: "**המשביר**"). במסגרת תפקידו היה הנאשם אמון על הקשר של המשביר עם שוק ההון, העניק ייעוץ והיה מעורב בגיוסים בשוק ההון ואמון על מכירה ומימוש של החזקות המשביר וחברות קשורות נוספות. נוסף על כך, במהלך חלק מהתקופה הרלוונטית, ניהל הנאשם את תיק ההשקעות של המשביר.

7. לפי המפורט בכתב האישום, ביום 7.1.15 פירסמה חברת גטר גרופ בע"מ (להלן: "**גטר גרופ**" או "**החברה**"), חברה העוסקת בייבוא, שיווק והפצה של מוצרי מיכון משרדי, צילום, דפוס וציוד רפואי מעבדתי, דיווח מידי לפיו בעל השליטה בה ויו"ר הדירקטוריון, מר סלו מנדלבאום (להלן: "**מנדלבאום**"), בוחן אפשרות לבצע הצעת רכש במניות החברה (להלן יכונה: "**הדיווח המידי**");

"החברה מתכבדת לדווח כי בעל השליטה בחברה הודיע לה, כי הוא בוחן אפשרות לבצע (בעצמו או באמצעות תאגיד בשליטתו) מהלך לרכישת מלוא החזקות החברה במחיר של 22.92 ש"ח למניה. כפי שנמסר לחברה, למועד זה טרם התקבלה החלטה סופית בדבר ביצוע פעולה כאמור, ואין וודאות שהיא אכן תבוצע ו/או לגבי עיתויה".

8. על-פי כתב האישום, במועד לא ידוע קודם לפרסום הדיווח המידי, פנה מנדלבאום למחזיקי מניות העיקריים מן הציבור, ובדק איתם באיזה מחיר יהיו אלה מוכנים להיענות להצעת רכש. בין היתר, נטען כי פנה מנדלבאום אל מר רמי שבט, מנכ"ל ויו"ר דירקטוריון המשביר (להלן: "**שבט**"), אשר החזיקה באותה עת במניות גטר גרופ.

לפי כתב האישום המידע על רצונו של בעל השליטה ויו"ר דירקטוריון גטר גרופ לבחון אפשרות של ביצוע הצעת רכש

במניות החברה (להלן: "מידע הפנים") היה מידע פנים שלא ידוע לציבור, הואיל ומדובר במידע על התפתחות בחברה, על שינוי במצבה, על התפתחות או שינוי צפויים או מידע אחר אשר לא היה ידוע לציבור, ואילו היה נודע לו, היה בו כדי לגרום שינוי משמעותי במחיר נייר הערך של החברה.

9. עוד מפורט בכתב האישום כי בסמוך לאחר השיחה בין מנדלבאום לבין שביט, לכל המאוחר ביום 6.1.15 בשעות הבוקר, עדכן שביט את הנאשם במידע הפנים, וביקש ממנו לבחון את המחיר בו המשביר תהיה מוכנה להיענות להצעת הרכש. בסמוך לכך, ולכל המאוחר ביום 7.1.15 בשעות הבוקר, עודכנה במידע הפנים גם גב' עדי בלומנפלד, ששימשה כמשנה למנכ"ל וסמנכ"לית הכספים במשביר (להלן: "בלומנפלד"). כך, נטען כי הנאשם ובלומנפלד היו מודעים לכך שמידע הפנים התקבל ממנדלבאום, שהיה איש פנים בגטר גרופ.

10. לפי כתב האישום ביום 6.1.15 פנה הנאשם אל מר עדי גראי (להלן: "גראי"), מכר שתיווך עבורו בעבר בעסקאות ניירות ערך, עדכן אותו כי להערכתו צפויה להתבצע הצעת רכש במניות החברה וכדאי לקנות את מניות החברה. כמו כן, ביקש הנאשם מגראי לאתר עבורו מוכר שיסכים למכור מניות של חברת גטר גרופ. גראי פנה אל בית ההשקעות אלטשולר שחם, והציע להם למכור מניות של גטר גרופ. עוד באותו יום, לאחר קבלת הסכמת אלטשולר שחם לביצוע העסקה, עדכן גראי את הנאשם כי בית ההשקעות הסכים למכור 20,000 ע.נ. מניות גטר גרופ בשער של 1760 אגורה למניה. בין הצדדים סוכם כי העסקה תתבצע דרך הבורסה.

נוסף על כך, נטען כי עוד באותו יום בשעת הצהריים, הנאשם פנה למכר נוסף שלו, מר יצחק טל (להלן: "טל"), המליץ לו על קניית מניית גטר גרופ, ועדכן אותו כי צפוי להיכנס היצע לקניה בבורסה, מאוחר יותר באותו יום.

11. בהמשך לאמור, מפורט בכתב האישום כי לקראת השעה 17:00, אלטשולר שחם הזרימה הוראת מכירה של 20,000 ע.נ. מניות גטר גרופ בשער של 1760. הנאשם, מספר דקות לאחר מכן, הזרים הוראת קניה של 2,200 ע.נ. מניות גטר גרופ בחשבון הבנק שלו, והוראת קניה נוספת של 8,522 ע.נ. מניות גטר גרופ בחשבון בנק אחר שלו. שתי ההוראות נקשרו מול הוראות המכירה של אלטשולר שחם, כך שסך הכל רכש הנאשם באותו יום 11,722 ע.נ. מניות גטר גרופ, בסכום כולל של 206,307 ש"ח.

מיד לאחר מכן, נטען כי טל קנה לחשבון ניירות הערך של לקוחה 7,000 ע.נ. מניות גטר גרופ בסכום של 123,200 ש"ח וגראי קנה 120 ע.נ. מניות גטר גרופ בסכום של 2,112 ש"ח. הוראות הרכישה של טל ושל גראי נקשרו אף הן עם הוראות המכירה של אלטשולר שחם.

12. לפי כתב האישום ביום 7.1.15 בשעות הבוקר, טרם פרסום הדיווח המידי, הורתה בלומנפלד לחברת ניהול התיקים בה התנהל חשבון ניירות הערך שלה, לבצע עבורה רכישה של מניות גטר גרופ בסכום של כ-15,000 ש"ח. בהתאם לכך, נרכשו עבורה עד שעת צהריים מניות גטר גרופ בסכום של 12,726 ש"ח. כמפורט בכתב האישום, בעקבות פרסום הדיווח המידי, על כך שמנדלבאום בוחן הצעת רכש במניות גטר גרופ, עלה שער המניה של גטר גרופ בכ-19%. כן מצוין כי הנאשם מכר את כל המניות שקנה ברווח של 68,212 ש"ח. טל מכר את המניות ברווח של כ-35,000 ש"ח, בלומנפלד הפיקה רווח של 2,718 ש"ח וגראי מכר את המניות ברווח של כ-500 ש"ח.

13. לפי המפורט בכתב האישום, בעשותו כן, הניע הנאשם את אלטשולר שחם למכור ניירות ערך באמרה, בהבטחה או בתחזית - בכתב, בעל פה או בדרך אחרת - שידע או שהיה עליו לדעת שהן כוזבות או מטעות, או בהעלמת עובדות מהותיות.

בעשותו כן, כאמור, גם עשה הנאשם שימוש במידע פנים אשר הגיע אליו, במישרין או בעקיפין, מאיש מפנים, וזאת בדרך של ביצוע שתי עסקאות בנייר ערך, שעה שמידע פנים מצוי בידיו, וכן בדרך של מסירת מידע פנים או חוות דעת למי שידע או שהיה לו יסוד סביר להניח כי יעשה בו שימוש.

14. הוראות החוק לפיהן מואשם הנאשם:

א. תרמית בניירות ערך - עבירה לפי סעיף 54(א)(1) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק ניירות ערך").

ב. 4 עבירות של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים - לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך.

תגובת הנאשם לכתב האישום

15. בתגובה מפורטת בכתב שניתנה על-ידי באי-כוח הנאשם, כפר הנאשם באופן מוחלט באישום לפיו קיבל הנאשם מידע פנים או עשה שימוש כלשהו במידע פנים, כאשר לעמדת הנאשם, מידע כזה לא נמסר לו כלל ועיקר.

הנאשם אינו כופר בעובדות הנטענות בכל הנוגע לרכישת מניות גטר גרופ, אך מבקש להדגיש כי הרכישה מושא כתב האישום, כמו גם רכישות קודמות של מניית גטר גרופ, בוצעו על-ידו אך ורק על סמך מידע שאסף אודות החברה במשך שנים, ועל סמך ניתוח מקצועי שלו עצמו, שהוביל אותו להערכה לפיה גטר עתידה לצאת בהצעת רכש. הנאשם גורס כי את הערכתו זו לא שמר לעצמו, אלא חלק אותה עם מספר גורמים במהלך השנים שקדמו לאירועים נשוא כתב האישום, עובר לרכישת המניות על-ידו ביום 6.1.15.

עוד טוען הנאשם, כי כל ניסיון לטעון שרכישת המניות על-ידו נעשתה בעקבות ובשל מידע פנים שקיבל מרמי שביט או מכל גורם אחר, חוטאת לאמת ועושה עימו עוול.

16. אשר לפניית מנדלבאום אל שביט, נטען על-ידי הנאשם כי זו נעשתה, לכל המוקדם, לאחר רכישת מניות גטר גרופ על-ידיו ביום 6.1.15. הוזה אומר, ששיחת הטלפון בין השניים נערכה לאחר שהנאשם רכש את מניות גטר גרופ ביום 6.1.15 וללא כל קשר לשיחה בין מנדלבאום לבין שביט.

הנאשם אינו כופר בתוכן השיחה מול גראי בדבר הערכתו שצפויה להתבצע הצעת רכש בחברת גטר גרופ, וזאת בהסתמך על הערכתו המקצועית בלבד, וזאת ללא כל קשר וזיקה לנטען בדבר קיום מידע פנים, מידע שלא היה ברשותו.

17. הנאשם גם מודה כי הוא עדכן גם את טל אודות הערכתו שצפויה להתבצע בחברת גטר גרופ הצעת רכש, אך כאמור, אין מדובר במידע פנים אלא בהערכה מקצועית גרידא.

18. הנאשם טוען שהסכום שצוין בכתב האישום בנוגע לרווח שהפיק אינו מדויק, והוא עומד על כ- 63,514 ש"ח.

19. בנוגע לטענה שהוא הניע את אלטשולר שחם למכור לו את המניות, הנאשם כופר בכך, וטוען כאמור, שלא החזיק בכל מידע פנים, וממילא לא העלים מאלטשולר שחם מידע שכזה.

ניהול ההליך

20. יוער כבר בשלב זה, כי הליך פלילי קודם בעניינו של הנאשם התנהל בפני מותב זה. במסגרת ההליך הקודם הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעבירות ניירות ערך אשר יוחסו לו, והוא אף נדון לעונש מאסר בפועל אותו סיים לרצות (ת"פ (כלכלית) 64056-12-12 מדינת ישראל נ' ברונפלד (26.2.2013)).

ב"כ הנאשם, עו"ד שמחוני, הצהיר בפתח הדיונים בתיק הנוכחי "אנו שמים מבטחנו וגם הנאשם שאדוני מכיר אותו מתיק אחר שהיה בפני אדוני. גם שם הוא הגיע להסדר טיעון, הוא הודה מיד בהליך המשפטי [...] כאן הסיפור אחר ואנו מודעים לכך, הנרטיב שונה לחלוטין, מר ברונפלד זועק את חפותו מעת חקירתו [...]". (פ' 27.12.2017 עמ' 1 ש' 11-14).

ללמדך, כי הנאשם ובא-כוחו היו מודעים היטב לזכותם לעתור להעברת הדיון למותב אחר, אך חרף זאת, הם הודיעו בפתח הדיון בתיק זה שאין להם כל התנגדות שמותב זה ידון בתיק והם שמים את מבטחם בבית המשפט נוכח טענת הנאשם לכפירה מוחלטת למיוחס לו בכתב האישום.

21. יתרה מזאת, טרם אסקור את ראיות הצדדים וסיכומיהם מצאתי להתייחס להתנהלותם של הצדדים לאורך ההליך.

כתב האישום הוגש לבית המשפט בחודש נובמבר 2017. הצדדים ביקשו מבית המשפט להחיש את שמיעת הראיות בתיק, ולקבוע כבר בשלב המענה לכתב האישום, מועדים לשמיעת פרשת התביעה ופרשת ההגנה. מועדים כאלה אכן נקבעו, ואין לי אלא להודות לצדדים על נכונותם לנהל את ההליך באופן יעיל, ענייני, תוך הסכמה להגשת תיק מוצגים מקובל על שני הצדדים, ותוך ויתור על מספר עדי תביעה שעדותם לא תרמה להכרעה במחלוקת שנותרה בין הצדדים.

ראיתי גם לציין שהצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט בנוגע לקביעת מועד לשמיעת סיכומים בעל-פה, וכך אכן נעשה.

22. ניהולו היעיל של ההליך התאפשר, כאמור, בהסכמה ושיתוף פעולה מלאים של באי-כוח הצדדים, ועל כן התאפשר לבית המשפט לסיים את שמיעת הראיות החל מחודש מאי שנת 2018 ועד לסיום שמיעת הראיות כולל סיכומים, במהלך פגרת בתי המשפט, בשנה זו.

סיכומי הצדדים והראיות מטעמם

23. כפי שצוין לעיל, ב"כ הצדדים טענו את סיכומיהם בעל-פה. לצד זאת, הוגשו הפניות לפסיקה. סיכומי הצדדים והראיות מטעמם יובאו להלן בתמצית.

תמצית סיכומי התביעה וראיותיה

24. ב"כ המאשימה, עו"ד עיסוק, ציין בפתח סיכומיו כי עסקין בתיק בו מסתמכת המאשימה בעיקר על ראיות נסיבתיות, אשר יש בהן כדי להוביל לדידה למסקנה בדבר אשמת הנאשם. כך, לפי המאשימה, התמונה העולה מכלל הראיות בתיק לא משאירה מקום לספק בדבר התקיימות כל יסודות העבירה.

25. ב"כ המאשימה הוסיף וציין כי המאשימה תבקש מבית המשפט לעשות הבחנה בין רכיבים מסוימים בעדותם של העדים המרכזיים מטעם התביעה. לפי המאשימה ישנו קושי להסתמך על עדותם המלאה של חלק מעדי התביעה, הואיל וגם בעדותם של עדים אלה, נפלו אי-דיוקים או אי-התאמות לראיות אחרות. על כן עתרה המאשימה לבית המשפט לאמץ חלק מעדותם של עדי התביעה, כאשר פיצול העדות המבוקש ייעשה בהתבסס על ממצאים חיצוניים אותם תביא המאשימה.

26. לגופו של עניין, פירט ב"כ המאשימה כי מדובר בעסקה שביצע הנאשם לרכישת מניות חברת גטר גרופ ביום 6.1.2015 כאשר לפי הטענה היה ברשותו מידע פנים אודות כוונת בעל השליטה לשקול ביצוע הצעת רכש. מידע זה הגיע לידי הנאשם ממנכ"ל המשביר, שביט, אשר קיבל לכאורה את המידע מבעל השליטה בגטר גרופ, מנדלבאום, כך לפי המאשימה.

27. בהקשר זה ראשית טען ב"כ המאשימה כי מועד השיחה בין מנדלבאום לבין שביט, בו נטען כי הועבר המידע, קדם ליום ביצוע עסקת רכש המניות על ידי הנאשם. בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לגרסתו של מנדלבאום לפיה שיחתו עם שביט נערכה בסוף דצמבר 2014 וכן הפנה ל-36/ת.

נוסף על כך, ביקשה המאשימה להתבסס על כך שמר גיל דויטש, אשר נתבקש על ידי מנדלבאום לערוך בירורים בשוק ההון מטעמה של גטר גרופ לגבי האפשרות של הצעת רכש, פנה לגורמים בשוק כבר בשלהי שנת 2014 ובטרם פורסם הדיווח המידי בנדון (37/ת).

28. ב"כ המאשימה הוסיף וציין כי בין מנדלבאום לבין שביט נערכה שיחה ביום 7.1.2015, שיחה שאינה שנויה במחלוקת, ובמהלכה נטען כי נשמעה קריאת אזהרה מצד מנדלבאום לשביט שהוא מקווה ששביט או מישהו שקשור אליו אינם רוכשים את המניה בעקבות המידע שנאמר לשביט, כי הם שוקלים לרכוש את מניות החברה. ב"כ המאשימה מפנה לעדותו של מנדלבאום בהקשר זה, בין היתר, ביחס לכך שהשיחה עם שביט נערכה בעקבות יעוץ משפטי שקיבל מעורך הדין אשר ליווה את הצעת הרכש וזאת לאור התנודות החריגות שהיו במניה ביום 6.1.2015 והחשש שעלה שמא המידע בדבר זה שהם שוקלים לרכוש את המניות "דלף החוצה".

לטענת ב"כ המאשימה השיחה לרבות האזהרה בה מוכיחים הלכה למעשה שקדמה לה שיחה נוספת בין השניים אודות הצעת הרכש או הכוונה לבצע הצעת רכש - ולכן היה צורך להזהירו בל יעשה שימוש במידע שלא היה פומבי באותה עת.

29. עוד ביקש ב"כ המאשימה לבסס טענותיו על הודעתה של בלומנפלד לפיה עשתה שימוש במידע פנים. במסגרת הודעתה אישרה בלומנפלד כי רכשה את מניות גטר גרופ על סמך מידע פנים שהיה ברשותה בדבר הצעת רכש.

ב"כ המאשימה ציין כי אמנם בלומנפלד אינה זוכרת מי הוא הגורם אשר העביר לה את מידע הפנים - האם זה היה רמי שביט או הנאשם - אך אישרה כי המידע הגיע ממנדלבאום. נוסף על כך, הוסיפה כי לאחר השיחה שנערכה בין שביט לבין מנדלבאום, הם (הכוונה לגורמים במשביר) ביקשו מהנאשם לבצע בדיקה מהו המחיר הנכון של המניה. כלומר, לפי גרסת בלומנפלד הנאשם הכיר את המידע, אשר שהועבר לידיו משביט.

ב"כ המאשימה הדגיש כי גרסתה ועדותה של בלומנפלד היתה עקבית לעניין השימוש במידע פנים. בתוך כך צוין כי למרות שגרסת בלומנפלד הייתה בשלב הראשוני של חקירתה ברשות ניירות ערך מבולבלת ומפוזרת, אין חולק בדבר העובדה שהיא נועצה עם עורכת דין לפי בקשתה ולצורך זה אף נערכה הפסקה בחקירה על מנת לאפשר לה מיצוי זכות

ההיוועצות. רק לאחר סיומה של היוועצות זו היא הודעתה כאמור במסגרת הודעתה ברשות. עוד טען ב"כ המאשימה כי אין לייחס משקל לכך שבשימוע בעניינה טענה בלומנפלד לחפותה.

עוד פורט כי ישנן ראיות חיצוניות שתומכות בהודעתה של בלומנפלד כי רכשה את המניות לאור מידע פנים שהיה ברשותה: בלומנפלד מעולם לא ביצעה עסקה כלשהי בתיק המניות האישי שלה ואילו הפעם חרגה לטענתה ממנהגה לא רק בשל המלצה שקיבלה מהנאשם, אלא על סמך מידע פנים שהיה ברשותה, אותו קיבלה מהנאשם; בלומנפלד היתה מודעת לניסיונות של המשביר למכור את המניה ולכך שלמניה אין קונים ובכל זאת בחרה לרכוש אותה; עסקת רכישת המניות על ידי בלומנפלד בוצעה ביום 7.1.2015, עובדה שיש בה כדי להוכיח שהשיחה בינה לבין הנאשם נערכה קודם לכן ולפני הדיווח המידי על ידי גטר גרופ. כל אלו מהוות לשיטות המאשימה ראיות נסיבתיות תומכות אשר מחזקות את המסד הראייתי של התביעה.

30. עוד הפנה ב"כ המאשימה לעדותו של דויטש לפיה הדיווח המידי נעשה בעקבות אינדיקציות שהתקבלו מהמוסדיים בדבר נכונותם להיענות להצעת רכש ("כשהדיווח יצא המוסדיים נתנו לי בגדול את ההסכמה שלהם" פ' 30.5.18 עמ' 123 ש' 29-30). כלומר, הדיווח נעשה לאחר שדויטש פנה לנציגי המשקיעים המוסדיים ומכאן שגם הברור של מנדלבאום אל מול שביט נעשתה לפני ה-7.1.2015 ולפני שהיה המידע ציבורי.

ב"כ המאשימה הפנה לעדותו של דויטש לפיה דיבר עם המוסדיים קונקרטי לגבי הצעת רכש וכי הזהיר כי מדובר במידע פנים. ב"כ המאשימה לא התעלם מהסתירה בין גרסתו זו של דויטש לבין גרסתו של גלעד אלטשולר, לפיה לא שוחח עם דויטש לפני הדיווח המידי, ואף השיב לבית המשפט שקשה לו לענות מי מהשניים אינו דובר אמת, או מי מהשניים אינו מדייק בגרסתו.

31. כמו כן, ב"כ המאשימה לא התעלם מהקושי הראייתי שבגרסת שביט לפיה השיחה בינו לבין מנדלבאום הייתה קצרה ונועדה לברור נושא אחד בלבד - האם הוא עדיין מוכן למכור את מניותיו מבלי שמנדלבאום הזכיר ולו ברמז את סוגיית הצעת הרכש. גרסה זו של שביט נתמכת גם בגרסת מנדלבאום שעמד על כך שהוא לא שוחח עם שביט אודות הצעת רכש, אלא ביקש לברר עימו את דבר נכונותו למכור את המניות כפי שביקש לעשות למעלה משנה לפני כן.

לצד זאת, עמד ב"כ המאשימה על כך שעדותו זו של שביט, אשר ניתנה לאחר שנשמעה גרסתו של מנדלבאום, עומדת בסתירה להודעתו הראשונה.

32. יתרה מזאת, התייחס ב"כ המאשימה לקשיים הראייתיים שקיימים בתיק ובעיקר לגרסת שביט לפיה הפנייה הראשונה של מנדלבאום אליו בנוגע לנכונותו למכור את המניות בחזקתו נעשתה רק לאחר ה-7.1.2015 ולא לפני מועד זה, אך הוא ביקש להתעלם מגרסה זו ולהעדיף על פניה את גרסתה של בלומנפלד שהיא רכשה את מניות גטר רק לאחר ששמעה משביט או מהנאשם על הצעת הרכש.

33. לפי המאשימה לא היה מידע ציבורי על הצעת הרכש באותה תקופה. בתוך כך, נטען כי אין לייחס משקל רב לכתבה באתר ביזפורטל, כתבה אשר פורסמה מספר חודשים לפני האירועים נשוא כתב האישום. זאת לאור העובדה שלא ננקט כל מהלך על ידי הנאשם לאחר פרסום הכתבה אלא רק כחודשיים לאחר מכן, עת ניסה הנאשם לרכוש מניות של גטר בעוד שבלומנפלד קנתה את המניות רק שישה חודשים לאחר מכן. לפיכך, אין לייחס לכתבה שפורסמה את המשקל שההגנה מבקשת לייחס לה.

34. זאת ועוד. לטענת המאשימה רכישת מניות גטר גרופ על ידי הנאשם הייתה חריגה ביחס לדפוס ההשקעות שלו. ב"כ

המאשימה פירט כי מדובר בכמות מניות חריגה שרכש הנאשם לפי המפורט בכתב האישום, רכישה בהיקף הגדול ביותר שנעשה על ידו, בסכום שאינו אופייני כלל ועיקר להשקעותיו של הנאשם בתיק ההשקעות שלו.

נוסף על כך, לטענת המאשימה הנאשם לא ערך פניות קודמות לבעלי מניות בגטר גרופ לצורך רכישת מניות ואף אם ביקש לרכוש את המניה החל מחודש ספטמבר, כנטען על ידו, ניסיונות אלה היו בסדר גודל מצומצם של כמה עשרות אלפי שקלים אך לא בסכום כל כך גבוה והפנייה נעשתה בשערים שאינם מתאימים לביצוע עסקה.

35. בהתייחס לטענה של העדר קשר טלפוני או אחר עובר ליום 6.1.2015, העלה ב"כ המאשימה מספר אפשרויות לפיהן ייתכן והקשר בוצע באמצעים אחרים. בעניין זה הפנתה המאשימה לשלושה מזכרים שכתב החוקר צחי בן ארצי לפיהם שלושת המעורבים המרכזיים בפרשה החליפו את הטלפונים הניידים שברשותם ולכן ייתכן ולא מוצא כל אפשרויות ההתקשרות ביניהם במסגרת החקירה (ת/60).

לפי עדותו של החוקר בן ארצי לפיה אין לשלול תקשורת אחרת בין אותם צדדים וגם אין לשלול חוסר דיוק בבדיקת האיכונים שבוצעה על ידי המשטרה. יצוין שגם המאשימה מכירה בכך שבדיקת האיכונים התקשורתיים העלתה שיחה קודמת אחת ביום 5.1.2015 אך זו שיחה קצרה שבוצעה למזכירות כאשר אין מחלוקת בין הצדדים שאין מדובר בתקשורת בנוגע לעסקת רכישת המניות כך שאין מדובר בראיה שהתביעה מייחסת לה משקל כלשהו.

36. ב"כ המאשימה הפנה לגרסתו של מנדלבאום שאמנם לא זכר במדויק את תאריך ומועד השיחה בינו לבין שביט, אך חזר מספר פעמים על הגרסה שאין זה סביר שהשיחה ביום 7.1.2015 הייתה הראשונה בין השניים שהרי בשיחה זו הוא התרה והזהיר את שביט בנוגע לעסקת רכישת המניות שבוצעה יום קודם לכן.

חרף העדרה של ראיית תקשורת בין מנדלבאום לבין שביט או מי מטעמו עובר ליום ביצוע רכישת המניות, 6.1.2015, הרי יתר הראיות הנסיבתיות תומכות בגרסת המאשימה בדבר קיום תשתית ראייתית מספקת, גם אם נסיבתית, בדבר ביצוע רכישת המניות עת היה בידי הנאשם מידע פנים. למותר לציין שגם המיוחס לנאשם בדבר מסירת מידע הפנים לידי בלומנפלד מושתת על ידי אותו מסד ראייתי שפורט על ידי המאשימה.

37. עוד התייחס ב"כ המאשימה במסגרת הדיון לאופן שבו בחרה המאשימה להתנהל בתיק כנגד מספר מעורבים, שלא הוגש כנגדם כתב אישום.

בנוגע לטענה שהועלתה על ידי ההגנה בדבר אי הגשת כתב אישום כנגד שביט, בעילה של חוסר אשמה ולא בעילה של חוסר ראיות, הוסיף עו"ד עיסוק שמבחינת המאשימה מדובר בפניה שקיבל שביט ממנדלבאום בנוגע לאפשרות הצעת רכש, ועם המידע הזה הוא פנה לשני הגורמים בחברה המטפלים מתוקף תפקידם בסוגיה זו, לנאשם ולגב' בלומנפלד. זוהי פניה במהלך עסקים רגיל ושוטף, כאשר לא הייתה לשביט כל אינדיקציה לכך שמי מהשניים הולך לבצע עסקת רכישת מניות וכאשר נודע לו הדבר הוא הגיב הפליאה ("**אני בשוק**" פ' 27.6.18 עמ' 344). כלומר, לא יכול היה לצפות לכאורה כי יעשה שימוש במידע שלא כדין.

כן צוין האופן שבו החליטה המאשימה לסיים את ההליך בנוגע לבלומנפלד, במסגרת הסדר מותנה, כפי שיפורט בהרחבה בהמשך. לגבי גראי וטל, שהנאשם המליץ בפניהם לרכוש את מניות גטר גרופ, נסגרו התיקים, כאמור, בעילה של חוסר ראיות או חוסר אשמה, חרף העובדה שאלה פעלו לכאורה על פי המלצת הנאשם, רכשו את מניות גטר גרופ ומכרו את המניות לאחר פרסום הדיווח המידי, תוך שהפיקו רווח כספי מסוים.

תמצית סיכומי ההגנה וראיותיה

38. בפתח דבריו ביקש ב"כ הנאשם, עו"ד שמחוני, להדגיש כי התיק בנוי על השערות והנחות לא מבוססות ולא על ראיות ישירות כאשר אין באלה כדי להוכיח את גרסת המאשימה במקרה דנן.
- לטענת ההגנה התיק דנן נולד בשל הנחה שגויה של המאשימה לפיה החזיק הנאשם במידע פנים עת רכש את מניות גטר גרופ, אולם לא כך. לגרסת ההגנה הנאשם רכש את המניה מתוך היכרות עם החברה ומחקר שערך לגביה.
39. ב"כ הנאשם הדגיש כי עם סיום פרשת התביעה ועוד בטרם עדות הנאשם ביקש לטעון כי אין להשיב על האשמה וראוי לבטל את כתב האישום מטעם זה. עם זאת, לאחר שיג ושיח בנדון בינו לבין ב"כ המאשימה ונוכח הערותיו של בית המשפט בדבר הקושי להוכיח טענה זו שאין להשיב על האשמה שעה שמדובר בראיות נסיבתיות, שלגביהם בית המשפט צריך להכריע האם יש בהן כדי ליצור את המארג הראייתי הנדרש להרשעה, הסכים ב"כ הנאשם לחזור בו מטענה זו תוך שעמדו על נסמכת על המלצת בית המשפט בנדון (פ' 4.6.18 עמ' 242).
40. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי אין אפשרות להסתמך על עדי התביעה בתיק דנן. בתוך כך נטען כי באופן חריג אף המאשימה לא הצביעה על עד אחד מעדי התביעה כמי שניתן לסמוך על גרסתו במלואה ולהשתמש בה לבסס את הרשעתו של הנאשם.
41. אשר לדיווח המיידני יום לאחר רכישת המניות על ידי הנאשם, ביקש ב"כ הנאשם לטעון ל"היפוך היוצרות" והדגיש את העובדה שמדובר היה ביום רגיל ככל הימים מבחינת כל הגורמים המעורבים בחברה, כאשר נטען כי אין מחלוקת בין הצדדים כי הדיווח במידי נעשה אך ורק נוכח הפעילות במניה ביום 6.1.2015 ולא תוכנן מראש.
- עוד בהקשר זה נטען כי גם עדי התביעה אישרו כי הדיווח המיידני אמנם נערך ביום 7.1.2015, אך מועד זה לא עלה בדעתם בשום שלב וכי הדיווח יכול היה על פניו להתבצע חודש, חודשיים או שלושה חודשים לפני או לאחר מכן. אולם, בחירת המועד הייתה אילוץ נוכח העסקאות שבוצעו במניית החברה ביום 6.1.2015, הא ותו לא.
- ב"כ הנאשם הוסיף וציין כי מנדלבאום שקל את האפשרות של הצעת רכש עוד קודם למועד הדיווח המיידני. הנאשם לא ידע אודות תאריך זה מראש ולא נטען שהוא ידע או היה בסוד העניינים והרי שלא יכול היה להחזיק במידע פנים אשר לא היה קיים בעת רכישת המניות על ידיו.
42. לשיטת ב"כ הנאשם התזה אותה מציגה ההגנה היא התזה האפשרית ההגיונית והיחידה אשר יכולה להתקבל. זאת בפרט לאור העובדה שהמאשימה טוענת לעובדות מסוימות בכתב האישום אך מאידך עותרת לבית המשפט לא לקבל את גרסת העד המרכזי שלה, מנדלבאום, ביחס אליהן. אין זו אף זו, ב"כ הנאשם מוסיף וטוען שהתביעה בעצמה מטילה דופי בגרסת עדיה המרכזיים הנוספים לרבות גרסתו של שביט, גרסת אלטשולר וגרסת בלומנפלד.
43. ב"כ הנאשם התייחס להגדרת המידע כ"מידע פנים", וטען כי הדיווח המיידני מושא התיק דנן התייחס לכך שגטר גרופ שוקלת את האפשרות לבצע הצעת רכש. לפיכך, ב"כ הנאשם הדגיש כי אין מדובר לשיטתו בהתחייבות של החברה ולכן אין לומר שדיווח שכזה דומה לדיווח בדבר ביצוע הצעת רכש או דיווח מחייב אחר שניתן על ידי החברה.
- כלומר, מדובר בדיווח אשר אין בו כשלעצמו כל התחייבות מצד החברה לרכוש את מניות הציבור. כל שעולה ממנו הוא העלאת אפשרות, לא מחייבת, לשקול ביצוע הצעת רכש בתנאים שלא סוכמו באותה עת.

44. בנוגע להעברת מידע הפנים לידי הנאשם נטען כי אף אליבא דגרסת המאשימה, את מידע הפנים בדבר הצעת הרכש או שקילת ביצוע הצעת רכש קיבל שביט ממנדלבאום, כאשר אין מחלוקת כי לא התקיימה שיחה בנדון בין מנדלבאום לבין הנאשם לא במועד הרלוונטי לכתב האישום ולא במועד אחר. הווה אומר, שמי שקיבל את מידע הפנים היה שביט וכפי שנטען על ידי המאשימה אין להסיק מכך אלא ששביט היה הגורם שהעביר את מידע הפנים לנאשם.

ב"כ הנאשם טוען כנגד הנחה זו של המאשימה. לטענת ההגנה טענה זו אינה נסמכת על ראיה ישירה ומבוססת, אלא על השערה או הנחה שהועלתה על ידי בלומנפלד במסגרת חקירתה בלבד לפיה הנאשם קיבל את המידע משביט - כאשר כפי שיפורט להלן לשיטת ההגנה יש להתייחס בזהירות לעדותה של בלומנפלד.

45. לפי ב"כ הנאשם לא הוכח כלל ועיקר שמידע פנים הועבר בין מנדלבאום לבין שביט ולפיכך גם לא יכול היה להיות מועבר בין שביט לבין הנאשם ובין הנאשם לבין בלומנפלד. ב"כ הנאשם התייחס לטענות המאשימה בדבר השיחה בין מנדלבאום ושביט, בעקבותיה הגיע לכאורה מידע פנים לידי הנאשם:

ביחס לתוכן השיחה ביקשה ההגנה לטעון שאף לפי גרסתם של עדי התביעה, מנדלבאום אך ביקש לבדוק את נכונותו של שביט למכור את מניותיו בהתאם להצעה קודמת שהציע לשביט למעלה משנה לפני כן. כך, לגרסת מנדלבאום, הוא לא שוחח עם שביט על הצעת רכש, לא הזכיר כי בכוונתו לבצע הצעת רכש, לא נקב במחיר מניה או במועד והשיחה ביניהם הסתכמה אך בנוגע לבירור עמדת שביט לגבי נכונותו למכור את המניות (פ' 30.5.2015 עמ' 158, ש' 9-14).

ללמדך, כי גם לגרסת מנדלבאום, עד התביעה העיקרי בתיק אשר הוא לכאורה "איש הפנים" במקרה דנן, עומד על כך שהוא לא העביר כל מידע פנים או כל מידע אסור אחר. כלומר, לא מדובר במידע פנים אלא לכל היותר בהתעניינות שגילה מנדלבאום לגבי אפשרות מכירת מניות מצד שביט - גרסה שעד התביעה המרכזי עומד עליה אך המאשימה מבקשת לקעקע אותה ולסתור אותה.

עוד טענה ההגנה כי אם שני הצדדים לשיחה מדגישים את העובדה שלא דובר על הצעת רכש, ומדובר בצדדים שאינם נגועים בחשד פלילי, אזי, כיצד ניתן לייחס לנאשם קבלת מידע משביט שעה ששביט טוען שלא קיבל מידע כזה ומנדלבאום טוען שלא העביר מידע זה (ראה עדות הנאשם בבית המשפט מיום 25.6.2018, עמ' 275-276).

בנוגע לעיתוי השיחה בין השניים, מנדלבאום טען כי הוא לא זוכר מתי נערכה השיחה בינו לבין שביט, האם נערכה לפני הדיווח המידי או לאחריו. ב"כ הנאשם התייחס לכך שמנדלבאום טען כי הגיוני שמועד השיחה קדם למועד ביצוע עסקת רכישת המניות, אך מדובר בהנחה בלבד, הנחה שנשמכת על מידע שהתווסף בדיעבד ואינו מושתת על זיכרון חי של העד. נוסף על כך, נטען כי ישנן ראיות שסותרות הנחה זו.

כך, נטען כי גם העובדה שאין כל תיעוד לתקשורת בין מנדלבאום לבין שביט עובר ליום 7.1.2015 פועלת במקרה זה לחיזוק תזת ההגנה, לפיה לא הייתה בין השניים כל תקשורת בנוגע לדיווח המידי על הצעת רכש עובר ליום הדיווח והשיחה שהתנהלה בין השניים בנוגע למחיר המניה ודובר בה על הצעת רכש, נערכה רק לאחר האירועים נשוא כתב האישום.

תזה זו של ההגנה נסמכת גם על גרסתו של שביט אשר זכר עוד מהשלב הראשון שהשיחה בינו לבין מנדלבאום לגבי הצעת רכש ומחיר המניה היא שיחה שנערכה רק לאחר האירועים נשוא כתב האישום ולא לפני כן, היינו לאחר ה-7 לחודש ולא לפני (ההגנה מעלה השערה שהשיחה בין השניים בה דובר על הצעת רכש ועל מחיר היא שיחה שנערכה בין

השניים בתחילת חודש מרץ 2015).

46. לגבי נתוני תקשורת בדבר שיחה שאותרה בין המשביר לבין גטר גרופ ביום 5.1.2015, גרס ב"כ הנאשם כי לא נטען או הוכח קשר לרכישת המניות על ידי הנאשם. בתוך כך, נטען כי שביט העיד כי מדובר בתקשורת מול מרכז מערכות מידע שאחראי על ציוד דפוס במשביר וכי כלל הנראה התנהלה שיחה קצרה בין שתי החברות סביב עניין זה.

יתרה מזאת, גם התביעה לא קישרה בין שיחה זו לבין רכישת המניות. החוקר אשר היה ממונה על החקירה בתיק, מר צחי בן ארצי, לא מצא לנכון להעמיק ולבדוק את שיחת הטלפון מיום 5.1.2015 משום שסבר שהיא לא רלוונטית (ההגנה מפנה בהקשר זה לחקירתו הנגדית של החוקר מיום 4.6.2018, עמ' 205-206).

47. נוסף על האמור התייחס ב"כ הנאשם לעדויותיהם של עדי התביעה המרכזיים בתיק. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש את העובדה שעדותו של דויטש וגרסתו הלא עקבית אינם רלוונטיים כלל ועיקר לעבירות המיוחסות לנאשם. זאת משום שדויטש פעל, כך על פי גרסתו שלו, מול המשקיעים המוסדיים והדגיש פעם אחר פעם את העובדה שאין לו כל מידע ישיר כיצד פעל מנדלבאום מול בעלי המניות הפרטיים, בהם שביט והמשביר.

גם גרסתו של דויטש לפיה הדעת נותנת שהוא פנה למוסדיים לפני ה-7.1.2015 נסמכת על מסקנות והנחות ולא על זיכרון חי. זאת ועוד, נטען כי גרסת דויטש לפיה הוא שוחח עם המוסדיים בנוגע להצעת רכש היא גרסה שנסתרה באופן חד משמעי על ידי עדי התביעה. כך למשל, דויטש העיד כי הוא שוחח עם אלטשולר בנוגע להצעת רכש, אך אלטשולר דחה בתוקף ובנחרצות גרסה זו וטען כי מעולם לא התנהלה ביניהם שיחה כזו.

סתירה נוספת בעדותו של דויטש עולה לשיטת ההגנה מטענתו של דויטש כי מנדלבאום היה מי שקבע את המחיר, בעוד שלפי מנדלבאום בשלב מסוים לקראת סוף שנת 2014 הוא שיתף את דויטש בהתלבטויות שהיו לו לגבי אפשרות ביצוע הצעת רכש, כאשר הוא הדגיש את העובדה שבאותו מועד הוא לא קבע מחיר של המניה בהצעת הרכש והוא הותיר נושא זה לשיקולו של דויטש.

נוסף על כך, הפנתה ההגנה לעדויות של גלעד אלטשולר, דני ירדני, לאה פרמינגר, הוד זויברמן, עדויות אנשי אקסלנס שמכל אלה ניתן להסיק שאין כל ראיה לכך שהפנייה למוסדיים נגעה להצעת רכש וממילא לא ניתן להסיק מהן לגבי המועד שנעשתה פנייה זו.

לגישת ההגנה גם עדותו של רונן מטמון אינה תומכת בגרסת דויטש לגבי שיתופו במידע אודות הצעת רכש. ההגנה מפנה ל**ת/48**, לגבי התכתובת דוא"ל בין מטמון לבין אסף בסון אשר אף אינה מגובה בהודעה מסודרת מטעמו של בסון ואין להתבסס עליה.

48. ביחס לעדותה והודאתה של בלומנפלד נטען כי יש להתייחס בזירות רבה להודאה זו שכן מדובר בהודאה שנמסרה תחת לחץ. בלומנפלד חתמה על הסדר מותנה שפטר אותה מההליך הפלילי ומחשש מהליך ארוך ומסורבל שיש בו חשש להכתים אותה. לשיטת ההגנה רק בשל נסיבות אלו הודתה בלומנפלד בביצוע עבירה שלטענת ההגנה לא היה מקום כלל ועיקר לייחס לה ביצוע עבירה תוך שימוש במידע פנים.

עוד נטען כי בלומנפלד טענה שהגיעה לחקירה כעדה כדי למסור עדות, לא זכרה היטב את האירועים והוסיפה שהוטחו בה במהלך חקירתה שאלות קשות אך היא עומדת על דעתה שהיא לא זכרה ממי קיבלה את המידע, מתי קיבלה את המידע, האם מדובר בהמלצה או במידע פנים ובכל אופן היא ביקשה להדגיש פעם אחר פעם את מצבה הנפשי הקשה

בעת חקירתה עת הודאתה שקיבלה מידע פנים.

כך, בלומנפלד העידה בבית המשפט שהיא אינה זוכרת ממי קיבלה את המידע, היא לא זכרה בזמן אמת ולבטח לא זוכרת היום. היא לא זוכרת מנין הגיע המידע, מה העיתוי שלו, הוסיפה שבזמן החקירה לא היה לה זיכרון לגבי נקודות אלה וגם עכשיו אין לה זיכרון כזה אך מאשרת שייתכן והנאשם הוא שהמליץ לה לקנות את המניות.

אשר לחתימתה על ההסדר המותנה, העדה לא חזרה בה מהסדר זה, היא עומדת מאחוריו לפיו היה ברשותה מידע פנים וזאת על סמך התייעצות עם עורכי הדין שלה ולאחר ששקלה שיקולים רבים אך מבחינתה היא לא ביצעה עבירה ועמדה זו עמדה בבסיס הטיעון שלה במהלך השימוע שנערך לה (פ' 14.5.2018, עמ' 70).

עוד מבקשת ההגנה להפנות לדברים של בלומנפלד כי היא לא ידעה על כוונתו של מנדלבאום לבצע הצעת רכש בטרם הפרסום בדיווח המייד. בהמשך העידה בלומנפלד כי היא התקשרה לברוקר שלה אך לא זכרה מתי אמרו לה שיש הצעת רכש, היא לא ציינה בפני הברוקר שלה כמות ומחיר, היא גם לא אמרה לו מתי למכור.

לטענת ההגנה גרסת הנאשם אף אינה סותרת את זו של בלומנפלד. הנאשם אינו מכחיש שניהל שיחת טלפון עם בלומנפלד ביום 6.1.2015. הנאשם אינו כופר בניהול שיחת טלפון שבה הביא לידיעתה של בלומנפלד את העובדה שהוא הצליח לרכוש מניות של גטר גרופ באותו היום, וכן הוסיף שכדאי שגם היא תנסה אולי גם יתמזל מזלה ואף היא תצליח לרכוש מניות כאשר לגישתו מדובר בשיחה בענייני עבודה שאין בה כל ממד של פליליות או מסירת מידע פנים ולכל היותר יש בה משום דיווח ועדכון בדבר רכישת מניות על ידו.

לאור האמור נטען כי גרסתה של בלומנפלד אינה כזו שניתן לבסס עליה הרשעה, מה עוד שהעדה בבית המשפט מסרה גרסה ממנה עולה כי העדיפה לסיים את ההליך בעניינה בהסדר אולם מבחינתה היא לא הודתה בביצוע עבירה.

גרסת הנאשם

49. ההגנה גם מפנה לגרסת הנאשם עצמו הן בחקירותיו והן בבית המשפט. הנאשם חזר והדגיש שלא היה בידו כל מידע פנים, הוא לא קיבל מידע פנים כזה משביט ולא מכל גורם אחר, לא ידע מראש על קיומה של הצעת רכש ורק לאחר פרסום הצעת הרכש הוא נשאל על ידי שביט לגבי הערכתו אודות מחיר המניה. גם בעדותו בבית המשפט עמד הנאשם באופן נחרץ על גרסתו כי לא היה בידו מידע פנים משביט כי לא ידע לפני פרסום הדיווח המייד על הכוונה לבצע הצעת רכש וכל שהיה בידו זה ידע מקצועי שלו בלבד.

50. בתוך כך, הן בהודעותיו בחקירה והן בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על עיקרי גרסתו החל מהניתוח שעשה למניית גטר גרופ מספר שנים לפני האירועים נשוא כתב האישום, עוד בחודש אוקטובר 2011. הנאשם ציין כי בעבר רכשה המשביר את מניות בגטר גרופ בעצתו (נ/17) וכי אף המליץ לחברי ועדת ההשקעות במשביר להגדיל ולהכפיל את היקף ההחזקה במניית גטר גרופ וזאת בהסתמך על עבודה שהכין בנדון משנת 2011 (נ/2).

51. הנאשם העיד לגבי ההתעסקות התמידית שלו במניית גטר גרופ. בתוך כך ציין את הניסיונות שנעשו בעבר למכור למנדלבאום את החזקות המשביר בגטר גרופ. הנאשם אף ציין את הפנייה של המשביר באמצעותו למנכ"ל הבורסה כדי להלין בפניו על האופן שבו התנהל מנדלבאום כבעל שליטה בחברת גטר גרופ שקיפח את בעלי מניות המיעוט, נמנע מחלוקת דיבידנד ובעצם גרם לכך שהמסחר במניה הוא דל מחד גיסא ומאידך גיסא הוא החזיק בהיקף עצום של מניות החברה באופן הסותר את התפיסה הבסיסית של חברה ציבורית הנסחרת בבורסה.

לצד זאת, הנאשם הפנה לקלסר ובו ריכוז חומרים שאסף מתחילת הדרך בעניין גטר גרופ (נ/15); הפנה לטבלת נתונים שערך לצורך מעקב אחר חברת גטר גרופ לאורך זמן (נ/19); ערך מעקב יומי אחר המניה באמצעות מערכות מידע שונות לרבות מאגרי מידע של הבנקים וביזפורטל; הפנה לרכישת מניות גטר גרופ על ידו באופן אישי טרם האירועים נשוא כתב האישום ולניסיונות קודמים שלו לרכוש את המניה (נ/11; הודעתו ת/49; פ' 25.6.2018 עמ' 268).

52. כמו כן הסביר הנאשם כי העובדה שמנדלבאום, בעל השליטה בגטר גרופ שהחזיק החזקה משמעותית ביותר במניות החברה (מעל 80% ממניות החברה), המשיך לאסוף מניות ולרכוש מניות בגטר גרופ מה הצביעה באופן הגיוני וסביר שבכוונתו לבצע הצעת רכש (פירוט רכישות שביצע מנדלבאום - נ/19).

הנאשם הוסיף וציין שהוא העריך שמכלול הנתונים מצביע על כוונת בעל השליטה לבצע הצעת רכש בשלב כזה או אחר, שכן זה היה ההסבר ההגיוני והיחיד לאופן שבו התנהל בעל השליטה.

53. לעניין מועד רכישת המניות על ידו, הנאשם הוסיף וציין שמבחינתו ה-6.1.2015 היה מקרי לחלוטין וכי במקרה באותו היום הוא הצליח לאתר גורם שהיה מוכן למכור לו את המניה באמצעות עדי גראי.

54. לאור האמור, לפי ההגנה לא היה לנאשם מידע פנים וממילא הוא גם לא הניע אחרים ולא עשה מניפולציה לאלטשולר שחם או לכל גורם אחר. ההגנה הפנתה לקלסר עב הכרס שהוצג על ידה, על המחקר שביצע הנאשם על מניית גטר גרופ במשך תקופה ארוכה לפני האירועים נשוא כתב האישום, לרבות מחקר שהופץ בקרב אנשי המשביר, כאשר התעניינותו של הנאשם במניית גטר גרופ, המלצתו לגביה בפני מעסיקיו וגם בפני מכריו בשוק ההון היו ידועים לכל והוכחו בראיות בתיק דנן (נ/2, נ/15).

ההגנה הפנתה לגרסת העדים השונים שהעידו בפרשה בכל הנוגע להתעניינות שגילה הנאשם במניית גטר ובעניין הערכתו המקצועית בדבר האפשרות להצעת רכש וכן ניסיונותיו לרכישת המניות קודם ליום 6.1.2015 (הפניה לדברי עדי גראי, הפניה לדברי רמי שביט, צחי טל, רועי לאופר, גלעד אלטשולר והכתבה מביזפורטל).

55. בהינתן נתונים אלה עתרה ההגנה לבית המשפט לקבוע שגם אם בית המשפט יקבל במידה זו או אחרת את התזה שמוצגת על ידי התביעה בדבר קיום ראיות נסיבתיות הקושרות את הנאשם לעבירות המיוחסות לו (תזה שההגנה כופרת בה), יש מקום לזכות את הנאשם הואיל והנאשם מסר הסבר הגיוני וסביר שיכול להתקבל, כפי שיפורט להלן.

ההגנה הדגישה את העובדות הבלתי שנויות במחלוקת בדבר ההתעניינות שגילה הנאשם עובר לאירועים נשוא כתב האישום במניית גטר גרופ, ניסיון לרכוש מניות, המחקר שביצע הנאשם על המניה, הערכת הנאשם שבעל השליטה בחברה יבצע הצעת רכש בשלב כזה או אחר. כן צוינו הפרסומים בשוק ההון בדבר הערכת מומחים שבעל השליטה יבצע הצעת רכש הואיל והנתונים העובדתיים האובייקטיביים מצביעים על כל המדדים התומכים בביצוע הצעת רכש כפי שחזו אנשי המקצוע המיומנים. בהתבסס על כל אלה נטען כי אין מנוס אלא לקבוע שעומד לנאשם הסבר שמניח את הדעת ומוביל לתוצאה חד משמעית של זיכוי.

סיכום עדי התביעה וההגנה

א. הוד זויברמן

56. הוד זויברמן (להלן: "זויברמן") הוא איש שוק הון, עובד באלטשולר שחם למעלה מ-12 שנים, נמנה על צוות

קרנות הנאמנות, מתמצה ומתמחה בניית ניירות ערך. זויברמן ציין שהוא מכיר את עדי גראי שנים רבות, וזה ביקש ממנו לרכוש מניות של גטר גרופ, כאשר המשא ומתן שהתנהל ביניהם היה מהיר, הואיל והנייר של גטר גרופ סווג בבית ההשקעות כנייר שנועד למכירה. השיחה התנהלה ביום 6.1.15 בשעה 16:48, ועיקרה נגע לכמות והמחיר אשר סוכמו ביניהם במהרה. לאחר מכן הושלמה העסקה.

זויברמן הוסיף וציין שלמחרת היום, הוא ראה את הדיווח המידי באתר ה"מאיה" של הבורסה, ותגובתו הראשונה הייתה **"התבאסתי, ניגשתי לגלעד אלטשולר מיד [...] ידעתי אותו בקשר להודעה הזאת"** (פ' 14.5.18 עמ' 10 ש' 9-10).

זויברמן הדגיש שהוא כתב מזכר כדי שיהיה תיעוד לגבי ההתרחשות (ת/20), זה המזכר היחידי שהוא רשם בקריירה שלו, משום תחושתו שאולי היה משהו לא תקין בעסקה, בהתייחס לזמן הקצר בין העסקה לבין הדיווח המידי. זאת, בשים לב לעובדה שמדובר בנייר חסר סחירות באותה תקופה.

57. בחקירתו הנגדית אישר זויברמן כי לא הייתה לו כל אינדיקציה למידע פנים, ושהסממן המחשיד התעורר אצלו רק בעקבות הפרסום בבורסה. אישר גם שבשיחה בינו לבין גראי, לא היה כל סממן של לחץ, מצוקה או דוחק מצדו של גראי לביצוע העסקה עוד באותו היום. הוא לא הכחיש שיתכן וראה את הפרסום אותו הציג ב"כ הנאשם ביחס לגטר גרופ (נ/1), אך הוא מעין בפרסומים רבים של ניתוחים כלכליים של ניירות ערך.

זויברמן ציין שהיקף העסקה, חוסר הסחירות של המניה כמו גם פרק הזמן הקצר בין מועד ביצועה לבין הדיווח המידי, הם הגורמים שעוררו חשד בו, והובילו אותו לרשום את המזכר האמור.

ב.עדי גראי

58. בחקירתו ברשות ניירות ערך נחקר תחת אזהרה, כאשר בהמשך נסגר התיק נגדו בשל חוסר אשמה.

גראי הוא מנהל תיקים (שרישיון מותלה). בעבר עסק בתיווך בעסקאות בניירות ערך. גראי הכיר את הנאשם בתקופה בה שניהם היו מבצעים בבורסה, והעיד כי הקשר בינו לבין הנאשם הוא גם חברי וגם מקצועי, וכן הוסיף שהוא בקשר עם בית ההשקעות אלטשולר.

גראי העיד כי הנאשם פנה אליו וביקש ממנו להשיג עבורו מניות של חברת גטר גרופ, ונקב בסכום של כ-200,000 ש"ח. גראי העיד כי איתר את המניות באלטשולר שחם, קישר בין הצדדים, ומשם הם המשיכו בפעולה בלא עזרתו.

בחקירתו הנגדית אישר גראי כי חודשיים לפני אותה רכישה היה עוד ניסיון לתווך במניית גטר גרופ, אך אז לא הושלמה העסקה. העד גם הדגיש כי בעבר הוא קנה עבור אלטשולר שחם מניות של גטר גרופ.

59. העד אישר בחקירתו כי בהודעתו ברשות ציין כי הנאשם החזיק עוד קודם לאותה רכישה במניית גטר גרופ וכי הנאשם גילה עניין מתמיד בחברה זו. נוסף על כך ציין גראי כי הוא בעצמו מצא לנכון לקנות את המניה עקב הרגשתו טובה לגבי המניה, נוכח העניין שגילה בה הנאשם.

עוד אישר גראי בחקירתו הנגדית כי החוקרת מרשות ניירות ערך הפעילה עליו לחץ במהלך החקירה, כאילו הנאשם התעקש לבצע את העסקה באותו היום, ה-6.1.15, אך הוסיף כי לטעמו הוא לא חש כל לחץ או דוחק מצד הנאשם לביצוע מידי של העסקה.

ג.רועי לאופר

60. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימש רועי לאופר (להלן: "**לאופר**") כמנהל חדר מסחר ב"אקסלנס" ועבד עם לקוחות מוסדיים בלבד.

לאופר העיד כי הנאשם התקשר אליו יום לפני פרסום הדיווח המידי, וביקש לרכוש מאקסלנס את מניית גטר גרופ. לאופר העיד כי חזר אל הנאשם ביום למחרת, והנאשם ניסה להתחמק, לא לחשוף את שמו ולא לחשוף את זהות הגורם שהפנה אותו אליו. לאופר הוסיף וציין שבפנייה הראשונה, הנאשם זיהה עצמו כאמיר ברונפלד, אך למחרת היום כאשר לאופר חזר אליו, הנאשם נמנע מציון שם משפחתו, והיה לו הרושם שהנאשם ניסה להתחמק ממנו.

ד.עדי בלומנפלד

61. על עדותה של עדה זו מנסה המאשימה להשתית את עיקר ראיותיה כנגד הנאשם. העדה נחקרה באזהרה ברשות לניירות ערך והתיק נגדה נסגר, בסופו של דבר, במסגרת הסדר מותנה.

העדה הינה רואת חשבון בהשכלתה ובהכשרתה, משנה למנכ"ל בקבוצת המשביר הממונה על הכספים. רמי שביט הוא הממונה הישיר עליה, בעוד שהנאשם משמש כיועץ למשביר, אחראי על הפיתוח העסקי וכל הפעילות בשוק ההון. בלומנפלד העידה כי עבדה מול הנאשם על נושאים כגון גיוס מניות, אג"ח, החלפות ניירות ערך, מיזוגים וכיו"ב.

העדה הדגישה שהנאשם ניהל את תיק ההשקעות של המשביר, שבתקופה מסוימת הורכב מהחזקות בשתי מניות עיקריות, נץ מלונות ומניית גטר גרופ.

62. בלומנפלד העידה כי מניית גטר גרופ נרכשה שנה-שנתיים לפני האירועים נשוא כתב האישום, וההחלטה לרכוש את מניות החברה התבססה על דוח מחקר שביצע הנאשם לגבי ההון העצמי של החברה, תזרים המזומנים של החברה, הרווח של החברה, פעילותה, הנהלתה ונתונים נוספים. הדוח נערך על-ידי הנאשם והוגש לעיונם של הגורמים במשביר.

עוד ציינה בלומנפלד כי הדוח כלל גם פירוט לגבי חלוקת הדיבידנדים שביצעה גטר גרופ בשנים 2010-2011. על כן, הייתה ציפייה לחלוקת דיבידנדים משמעותית, כפי שנהגה גטר גרופ לחלק בשנים קודמות. כלומר, הצפי של בעלי מניות החברה, היה שהחברה תמשיך במדיניות חלוקת הדיבידנדים.

כמו כן, כך העידה בלומנפלד, המסקנות של הדוח שערך הנאשם היו כי גטר גרופ גרפה רווחים גדולים כתוצאה מפעילותה העסקית השוטפת, ובנוסף לכך כי החברה נסחרה מתחת לשווי שלה.

בלומנפלד הוסיפה וציינה שבשנים 2013-2014 המשביר נקלעה לקשיי נזילות, והניסיון להתגבר על קשיים אלה, הביאו את המשביר להחלטה על הנזלת תיק ההשקעות, אך המשביר לא הצליחה למכור את מניות גטר גרופ שהחזיקה.

בלומנפלד פירטה כי על מנת לנסות ולפתור קשיים אלה, נעשו ניסיונות מטעם המשביר לבוא בדברים עם בעל השליטה בחברת גטר גרופ. כמו כן, נערכה פגישה עם הנהלת הבורסה בניסיון למצוא פתרון להחזקה של המשביר בחברת גטר גרופ, חברה שבעל השליטה בה מחזיק כ-90% ממניותיה, ולכן מניותיה כמעט ואינן סחירות. בלומנפלד ציינה כי בעל השליטה בגטר גרופ באותה תקופה אימץ בתקופה דאז מדיניות של אי חלוקת דיבידנדים, חרף העובדה שהפעילות העסקית של החברה הניבה לה רווחים גדולים.

63. אשר לתיק ההשקעות האישי שלה, בלומנפלד ציינה שהתיק מנוהל בחברת "דולפין", הוסיפה שהיא לא הייתה מעורבת כלל בניהול התיק, והודתה שביום 7.1.15 התקשרה לחברת "דולפין", לאמיר ברגר, והעבירה לו הוראה לרכוש מניות גטר גרופ לתיק ההשקעות שלה. בלומנפלד ביקשה להדגיש את העובדה שהיא לא נקבה במחיר, בכמות או בתאריך יציאה, אך אישרה, כאמור, שהיא פעלה באופן חריג ויוצא דופן מבחינתה, של מתן הוראה.

בלומנפלד אישרה שהיא עשתה זאת לאחר שקיבלה מידע פנים אודות הצעת רכש בגטר גרופ והוסיפה כי בהודעתה ברשות ציינה שאת המידע קיבלה מרמי שביט או מהנאשם, וחזרה על גרסתה, שבעת מתן ההוראה לאמיר ברגר, היא ידעה על הצעת הרכש.

64. אשר למקור המידע, הוסיפה העדה שהייתה שיחת טלפון בעניין הצעת הרכש, והיא מניחה שמקור המידע היה מנדלבאום, בעל השליטה בגטר גרופ. בלומנפלד העידה כי היא לא זוכרת כיצד הגיע אליה המידע: האם זה היה רמי שביט או שמא הנאשם או שניהם ביחד, אך היא כן זוכרת שהייתה פניה בנושא של הצעת הרכש, שיחה שנועדה לבדוק את מידת ההיענות של המשביר להצעת הרכש, וזאת בתקופה שהמשביר היתה נתונה בקשיי נזילות, ועל כן הבקשה הופנתה לנאשם לבדוק את מחיר המניה.

65. בחקירתה הנגדית, אישרה בלומנפלד כי הגורמים הרלוונטיים במשביר ראו בנאשם כבר-סמכה בשוק ההון; אישרה שהנאשם גילה עניין במניית גטר גרופ כבר בשנת 2011; אישרה שהנאשם שלח לה הודעת דוא"ל ביום 23.11.11, בו ציין כי המשביר כבר מחזיקה ב-1.8% ממניות גטר גרופ, והוא ממליץ לוועדת ההשקעות להכפיל את ההחזקה לכדי 3.7%; אישרה שהנאשם האמין במניה והמליץ עליה עוד קודם לכן; הוסיפה שבמשביר לא היו מרוצים מהתנהלותו של מנדלבאום בדבר אי חלוקת דיבידנדים וחוסר רצון לקנות את מניות המשביר בגטר גרופ מהציבור.

66. בנוגע להסדר מותנה עליו חתמה, גם בחקירתה הנגדית אישרה בלומנפלד את עמדתה, לפיה גרסתה היא בהתאם להסדר שנכרת עמה. ההסדר עם בלומנפלד כולל כאמור הודאה שלה בדבר קיום מידע פנים הנוגע לחברת גטר גרופ, לפיו בעל השליטה בחן אפשרות לבצע הצעת רכש, כאשר בעל השליטה היה מקור המידע, וכי לאחר קבלת המידע היא נתנה את ההוראה בדבר ביצוע רכישת מניות גטר גרופ לחשבונה האישי.

בהקשר זה, במסגרת חקירתה הנגדית, הפנה ב"כ הנאשם את העדה לחקירתה ברשות ניירות ערך וכן להסדר בעניינה (5/ו-6), להיותה בסערת רגשות בחקירתה ולפערים בדבר הדברים שזכרה בנוגע למידע שהיה ברשותה בזמן אמת ומה מקורו (הכל כמפורט במסמך הציטוטים שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם).

ה.רונן מטמון

67. רונן מטמון (להלן: "**מטמון**") שימש כמנהל השקעות ראשי של קופת הגמל "אקסלנס". לפני כן, שימש כמנהל השקעות ב"הראל".

מטמון נשאל לגבי מר דויטש, אשר היה הבעלים של אקסלנס, וציין כי היה ביניהם קשר מקצועי, אך לא היה מגדיר זאת כקשר חברי. מטמון הוסיף וציין שנושא כמו הצעות רכש אינו מצוי בתחום תפקידו כלל ועיקר. אילו היה מגיע נושא זה לידיעתו או מופנה לטיפולו, הוא היה מפנה אותו לראש צוות מניות, מר אסף בסון.

מטמון ציין כי טרם חקירתו הראשונה התבקש לערוך בדיקות כלשהן לגבי שיחות או פגישות שניהל בעבר עם דויטש. עדותו של מטמון הייתה נחרצת לפיה לא זכר דבר וחצי דבר לגבי הצעת רכש בשיחה בינו לבין דויטש. מטמון הדגיש כי

זה לא נושא שנמצא בתחום מומחיותו ואחריותו.

בחקירתו הנגדית נשאל מטמון על התכתבות בינו לבין מר אסף בסון בה סוקר האחרון נתונים לגבי מניית גטר גרופ, גם בהקשר זה הדגיש העד כי הוא לא זוכר שהיה לכך קשר להצעת הרכש.

ו. גלעד אלטשולר

68. גלעד אלטשולר (להלן: "אלטשולר") הינו מנהל ההשקעות הראשי באלטשולר שחם מזה שנים רבות, העיד כי אלטשולר שחם החזיקה במניות של חברת גטר גרופ, ציין כי זו חברה שלא ניתן לומר עליה דברים מיוחדים. אלטשולר ציין כי המניה נרכשה על ידי קרן ספציפית באלטשולר שחם אשר מתמחה במניות יתר, מניות קטנות ולא סחירות, כגון מניית חברת גטר גרופ.

אלטשולר העיד לגבי מכירת המניה לנאשם. אירוע שבמסגרתו פנה אליו זויברמן, סיפר לו על הצעה לרכישת מניות גטר גרופ. הוא אישר את העסקה, כאשר למחרת היום הודיעו לו על כוונה לבצע הצעת רכש, ולכן ציין כי הרגיש כמרומה.

אלטשולר ציין שהצעת הרכש בעיתוי שכזה יכולה להיות תולדה של "מזל רע" או שהיה למישהו מידע פנים. הוסיף וציין, שאילו היה יודע על הצעת הרכש, לבטח לא היה נותן אישור למכירת המניות, ולדידו לא הייתה כל אינדיקציה לכך שגטר גרופ התכוונה לבצע הצעת רכש.

לשאלה שהופנתה אליו בדבר תחושתו הקשה מעיתוי העסקה, הוסיף אלטשולר שהואיל ומדובר במניה לא סחירה במיוחד, כאשר מתקבלת הצעה לביצוע עסקת מכר בסכום לא מבוטל, ולמחרת היום מתפרסמת הודעה על הצעת רכש, אזי יש באלה כדי לעורר חשד שמא מדובר במעשה שאינו לגיטימי.

בחקירתו הנגדית אישר אלטשולר כי האינדיקציה הראשונה שהייתה לו להצעת הרכש הייתה הדיווח המידי ואישר כי לא זכור לו כי שוחח עם דויטש קודם לכן בהקשר זה.

ז. גיל דויטש

69. גיל דויטש (להלן: "דויטש"), בעברו היה הבעלים של בית ההשקעות אקסלנס. העיד על עצמו כמי שהינו חבר ושותף עסקי של מנדלבאום והוסיף שמנדלבאום הוא איש עסקים שמרן וזהיר. דויטש אישר כי הוא מומחה לשוק ההון.

70. כאשר נשאל לגבי הצעת הרכש בחברת גטר גרופ ציין דויטש כי מנדלבאום פנה אליו משך זמן רב שהוא שוקל לבצע הצעת רכש בחברה, תוך שהוא מתלבט אם לבצע מהלך זה. דויטש העיד כי לאחר התלבטויות ברבעון הרביעי של שנת 2014 מנדלבאום עדכן אותו כי הוא החליט להתקדם עם הצעת הרכש.

דויטש הדגיש כי הוא לא יעץ למנדלבאום בנושא המחיר שיוצע בהצעת הרכש. אך יחד עם זאת, כן יעץ לו לנהל הידברות עם בעלי המניות המוסדיים והפרטיים בטרם יתחיל בתהליך, על מנת לבצע בירור מקדמי עמם, ורק אז לצאת בהצעת הרכש.

71. דויטש העיד כי הכין עבור מנדלבאום רשימה של הגופים המוסדיים וגם של כלל מחזיקי המניות בחברה, כאשר מתוך הרשימה הזאת הוצאו המחזיקים הפרטיים. דויטש ציין כי בסיכום בינו לבין מנדלבאום נקבע כי הוא יפנה למחזיקים

המוסדיים, בעוד שמנדלבאום יפנה למחזיקים הפרטיים. עוד הוסיף דויטש, שהם ערכו רישום לגבי הפניה למחזיקים, כאשר הם גם שקלו אם לקיים עם המחזיקים פגישה אישית או שמא לנהל איתם שיחות טלפוניות. לפי דויטש סוכם בינו לבין מנדלבאום כי דויטש יפנה הן לאלטשולר והן לאקסלנס, אותם הוא מכיר ויש לו קשר ישיר עימם.

דויטש ציין שהוא פנה לרון מטמון מאקסלנס, בעוד שבאלטשולר הוא פנה ללאה פרימנגר, שהפנתה אותו לדני ירדני, וזאת חרף העובדה שהוא הכיר את גלעד אלטשולר באופן אישי, אך לא רצה לערבו בעניין שכזה. עם זאת ציין בהמשך כי שוחח על כך גם עם מר אלטשולר שכן פגש אותו בעניין אחר.

72. דויטש הביע פליאה על גרסתו של אלטשולר שהוא לא ידע דבר וחצי דבר על תהליך בחינת הצעת רכש. דויטש פירט כי הוא באופן אישי דיבר עם אלטשולר על אפשרות הצעת רכש, כאשר שיחה זו נערכה עוד לפני שאלטשולר מכרו לנאשם את חבילת המניות. בתגובה לסתירה המהותית בין הגרסה שלו לבין זו של אלטשולר חזר דויטש והדגיש את העובדה שהוא בפירוש הודיע לאלטשולר על הכוונה לבצע הצעת רכש, והוא מתפלל על אלטשולר אותו הוא מעריך כ"אדם ישר כסרגל", על כך שהוא טוען שלא היו דברים מעולם.

73. אשר להצלחת מנדלבאום מול שביט, העיד דויטש כי מנדלבאום העביר לו את התחושה ששביט מנסה לסחוט ממנו מחיר גבוה.

74. נוסף על כך, העיד דויטש כי בעת ביצוע הדיווח המיידית הייתה בידיו אינדיקציה שהמוסדיים נתנו את "הסכמתם בגדול" להצעת הרכש. בחקירתו הנגדית בבית המשפט אישר דויטש כי הדיווח המיידית יצא רק לאחר שהוא סיים את כל הבדיקות מול המוסדיים. בחקירתו הנגדית דויטש הוסיף וחזר על גרסתו כי שוחח עם רון מטמון, אלטשולר, לאה פרמינגר ועם דני ירדני באופן קונקרטי על הצעת רכש עם מחיר שכבר נקבע, הואיל ולטענתו, המחיר נקבע עוד לפני שהוא פנה למוסדיים. הוזה אומר, שלפי גרסתו, אלטשולר ידע לגבי הצעת הרכש בגטר גרופ עוד בטרם ערך את העסקה מול הנאשם.

75. אשר לבדיקה שערך מנדלבאום מול שביט, העיד דויטש שהוא לא זוכר מתי נערכה, אם בכלל.

76. דויטש הוסיף שמנדלבאום לא שוחח עמו לגבי מועד פרסום הדיווח המיידית, וכי לא עדכן אותו על הניסוח של ההודעה והעיתוי שלה.

77. עדותו של דויטש חשובה להכרעה במחלוקת בין הצדדים, על כך אפרט בהרחבה בפרק הדיון. די שאצין שעדותו עומדת בסתירה מוחלטת וברורה לעדותו של אלטשולר בנקודה חשובה ביותר להכרעה בתיק - המועד בו נערכו השיחות מטעם גטר גרופ עם מחזיקי מניות המיעוט בדבר הצעת הרכש ומה היה תוכן.

גרסת דויטש הינה כאמור כי אלטשולר ידע ידוע היטב על הצעת הרכש עוד לפני ביצוע עסקת מכירת המניות לנאשם. ביטחון זה של דויטש הוא פועל יוצא של גרסה חד משמעית שלו, שהוא שוחח עם גלעד אלטשולר באופן אישי על הצעת הרכש וקיבל ממנו משוב חיובי, אם לא במפורש אז במשתמע, בדבר נכונות אלטשולר להיענות להצעת הרכש. זאת, בעוד לגרסת אלטשולר לא היו דברים מעולם.

סתירה זו מתחזקת נוכח עדותו של דויטש בדבר היושרה של אלטשולר, אשר לדבריו של דויטש הוא "אדם ישר כסרגל". אין זו אף זו, אלטשולר העיד בבית המשפט שהוא הרגיש כ"מרומה", נוכח פרסום הדיווח המיידית, למחרת מכירת מניות גטר גרופ, בעוד שהעד דויטש טוען שאלטשולר ידע ממנו על הצעת הרכש ונתן את הסכמתו לכך. על הסתירה בין

גרסאות אלה, אתייחס בהרחבה במסגרת פרק ההכרעה.

ח.שלמה מנדלבאום

78. מנדלבאום הינו הבעלים ויו"ר חברת גטר גרופ, שעוסקת בייבוא והפצה של מוצרים בחמישה תחומים. החברה הפכה לציבורית באמצע שנות ה-90, עת הונפקו 25% ממניותיה לציבור, כאשר בהמשך רכש מנדלבאום מניות של החברה עד שהגיע לפני מספר שנים להחזקה של למעלה מ-87% ממניות החברה.

מנדלבאום העיד כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הכיר את שביט באופן אישי, כך לטענתו, מפעילות פילנטרופית וגם מפעילות באוניברסיטת בר-אילן, אך כי הקשר ביניהם היה שטחי, מפגשים באירועים חברתיים וכי לא היו כל קשרים עסקיים בין גטר לבין המשביר.

79. אשר לאירועים נשוא כתב האישום העיד מנדלבאום כי כשנה וחצי לפני הצעת הרכש, הוא קיבל פניה משני גורמים מהמשביר - סמנכ"ל הכספים וגורם נוסף, נפגש איתם לדקות ספורות, במהלך פגישה זו הם הציעו לו שיקנה את החזקת המשביר במניות גטר גרופ, אך הוא דחה באותה שעה את הצעתם.

80. בעדותו הדגיש מנדלבאום כי במשך שנה וחצי עד שנתיים לפני הדיווח המייד, הוא שקל את האפשרות של הצעת הרכש. מנדלבאום הוסיף וציין כי הוא התייעץ עם באי-כוחו במשרד גורניצקי לגבי הצעת הרכש, אך הואיל ולא גמר בדעתו, הוא לא השלים את המהלך קודם לכן, וזה מתוך חשש מהעמדה שיביעו המוסדיים אשר תוביל לאי הצלחת המהלך, כמו גם חשש מפני הגדלת החשיפה האישית לגטר גרופ. על כן, הוסיף מנדלבאום כי התהליך היה מלווה בהתלבטויות מצדו משך זמן רב **"התלבטנו זה המון זמן והיה לנו ממש קשה להגיע להחלטה [...] בעצם החלטה להתקדם בעניין רק התקבלה ברגע האחרון, זה הלך הלך חזור, הלך חזור"** (פ' 30.5.18 עמ' 157 ש' 13-17).

מנדלבאום הוסיף כי התייעץ עם דויטש, חברו הקרוב, לא מעט בנושא, וביקש ממנו לבדוק מול המוסדיים את האפשרות של הצעת רכש, וזאת בשל קשריו הטובים של דויטש עם המוסדיים. מנדלבאום העיד כי התהליך זה של בדיקה מול המוסדיים התבצע בשליש האחרון של שנת 2014.

אשר למחיר של המניה בהצעת הרכש, מנדלבאום טען כי הוא לא נקב במחיר גם בפני דויטש, אך היה ברור שעל המחיר לנוע בין ההון העצמי של החברה לבין המחיר בבורסה.

81. בנוגע לשיחה שלו עם רמי שביט, מיקם העד את השיחה ברבעון האחרון של שנת 2014, כאשר במהלך השיחה הוא שאל את שביט אם הצעתו מלפני כשנה וחצי למכירת מניותיו עדיין בתוקף כיוון שהוא שוקל לרכוש אותן - **"אני הרמתי טלפון לרמי שביט כפי שאמרתי הכרתי אותו, אמרתי לו שאני זוכר שלפני כשנה וחצי אתה היית מעוניין למכור את המניות שלך, האם אתה עדיין מעוניין לעשות את זה והאם אתה עדיין מוכן לעשות את זה אנחנו אולי שוקלים לקנות"** (פ' 30.5.18 עמ' 158 ש' 11-14).

82. לגבי העיתוי של פרסום הדיווח המייד, העיד מנדלבאום כי הדיווח המייד פורסם בעקבות פעילות מסחר חריגה במניה יום קודם לכן, אשר הובילה את עורך הדין של החברה ליעץ על דיווח מייד, נוכח חששו שמא הנושא של בחינת אפשרות של הצעת רכש דלף לגורמים חיצוניים.

העד הוסיף וציין כי בעצתו של עורך הדין של החברה שוחח עם שביט מספר ימים לאחר הדיווח המייד ולאחר שנודע לו

דבר פעילות המסחר החריגה במניית החברה, שהתבצע כאמור ביום 6.1.15, וכי אמר לשביט שהוא מקווה שלא הוא ולא מישהו מטעמו ביצעו את העסקה במניית החברה.

אשר לתוכן השיחה מול רמי שביט, העיד מנדלבאום כי נושא המחיר למנייה כלל לא עלה על הפרק, וכי שביט השיב לו שבמחיר הנכון הוא יהיה מוכן למכור את המניות.

83. בחקירתו הנגדית אישר מנדלבאום כי בשיחתו עם שביט, במסגרתה ביקש לברר את עמדתו לגבי מכירת המניות, מנדלבאום לא ציין בפני שביט כי הוא שוקל את האפשרות של ביצוע הצעת רכש, אלא העיד כי הוא חושב שהם דיברו רק על נכונותו של שביט למכור את המניות של גטר גרופ, כפי שהביע בפניו שברצונו לעשות כשנתיים קודם לכן.

עוד אישר כי החזקות המשביר בגטר גרופ היו שוליות יחסית לצורך ביצוע הצעת הרכש וכי ניתן היה להשלימה גם ללא המשביר.

בנוגע לטענה שהועלתה על ידי ההגנה לפיה השיחה בינו לבין שביט, במסגרתה ביקש לברר את נכונותו של שביט למכור את המניות, נערכה רק לאחר פרסום הדיווח המידי, השיב העד שזה לא סביר, והוא די יכול לשלול אפשרות זו.

ט.צחי טל

84. מר צחי טל, מילא תפקידים שונים בשוק ההון כולל מנהל תיקים שהכיר את הנאשם דרך ההשקעה במניות המשביר, יש בינו לבין הנאשם יחסים טובים, כאשר הנאשם המליץ לו בעבר על מספר ניירות ערך להשקעה, ביניהם מניות חברת גטר גרופ.

ביום 6.1.2015, נערכו בין השניים שיחות טלפון אחר הצהריים, כאשר הנאשם המליץ לו לרכוש את מניית גטר גרופ. מר טל רכש את המניה לחשבון של משפחת פויכטוונגר עבורה עבד בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

מר טל הוסיף וציין שהנאשם המליץ לו על מניית גטר גרופ גם כמה חודשים לפני כן, וזו לא הייתה הפעם הראשונה שהוא קיבל המלצה מהנאשם לגבי מניה זו.

בחקירתו הנגדית, אישר העד שמעולם לא קיבל מידע פנים, לא נאמר לו על ידי הנאשם שהולכת להתבצע הצעת רכש, אך כן נאמר לו כי ייתכן והמניה תימחק מהמסחר בבורסה.

י.צחי בן ארצי

85. מר צחי בן-ארצי (להלן: "בן ארצי") הוא החוקר הראשי של התיק דנן מטעם הרשות לניירות ערך.

מר בן ארצי ציין שבחקירתו של הנאשם, טען האחרון בפני חוקריו כי הוא האמין במניית גטר גרופ מהיום הראשון, וכי האמין שתהיה הצעת רכש בחברה.

בן ארצי אישר שהוא ניסה להתחקות אחר הקשר הטלפוני בין מנדלבאום לבין דויטש, כדי לבדוק תקשורת בינם לבין שביט או המשביר, אך הבדיקות לא העלו כל ממצא שתומך בטענה של קשר טלפוני בין המעורבים לפני מועד ביצוע רכישת המניות ביום 6.1.15.

העד הוסיף וציין, שאי ההצלחה באיתור תקשורת שכזו, הינה פועל יוצא גם של החלפת הטלפונים על-ידי המעורבים שלא איפשרה גם מעקב אחר הודעותיהם, ובגין כך הוא ערך מזכר על כך (ת/42, ת/60). בנוסף ציין כי גם הודעות ווטסאפ לא ניתנות למעקב.

עוד אישר העד כי אותר קשר טלפוני בין שלוחה בגטר גרופ לבין המשביר מיום 5.1.2015, אך בדיקה העלתה שזה לא קשור כלל לנאשם עצמו.

העד אישר בחקירתו הנגדית כי הקשר הטלפוני שאותר בחקירה בין שביט למנדלבאום נעשה רק לאחר הדיווח המייד, אך הוסיף באותה נשימה, שמדובר בתמונה חלקית ולא מלאה. כמו כן, הוא אישר שאת הטלפונים של המעורבים הם לא תפסו ביום בו הפכה החקירה ברשות ניירת ערך לגלויה, אלא חודש-חודשיים לאחר מכן.

כמו כן, העד אישר שהנאשם בעבר עשה ניסיונות לרכוש בשוק מניות של גטר גרופ, אך בשערים נמוכים מאוד, ובעיני העד מדובר בכוונה לא אמיתית.

י.א. רמי שביט

86. שביט הינו הבעלים של המשביר ומשמש גם כמנכ"ל פעיל במשביר. במסגרת הפרשה דן נחקר שביט באזהרה ברשות לניירות ערך והתיק נגדו נסגר מחוסר אשמה.

בעדותו בחקירה ראשית, אישר מר שביט שהוא הכיר את הנאשם במסגרת גיוס אג"ח של המשביר שעה שהנאשם עבד בבנק מרכנתיל דיסקונט. שביט אישר כי הוא רואה בנאשם איש אמון ברמה גבוהה, שמטפל לו בכל הנושאים הכספיים מחוץ למשביר וכן היה מי שטיפל בכספי הנוסטרו של המשביר.

87. אשר להיכרותו עם מנדלבאום, אישר שביט שיש ביניהם היכרות קודמת, אך לא קרובה. שביט אישר כי ידוע לו על פנייה של הנאשם למנדלבאום מספר פעמים כדי למכור לו את המניות אשר החזיקה המשביר בגטר גרופ, עד אשר לטענתו, מנדלבאום התקשר אליו והתלונן על כך ש"החברה מציקים" לו.

שביט ציין כי פניית מנדלבאום בקשר למניות גטר גרופ נעשתה רק לאחר פרסום הדיווח המייד, ולא יום אחד לפני כן, כאשר גם במהלך שיחה זו הפנה אותו שביט אל הנאשם כדי שיטפל בנושא זה. לטענת העד, מדובר בשווי החזקות של 3-4 מיליון שקלים, וממילא זה מצוי בתחום טיפולו של הנאשם ולא של שביט עצמו.

88. באשר להודעתה של בלומנפלד כי היה ברשותה מידע פנים טרם הדיווח המייד ציין שביט כי בלומנפלד מסרה את הודאתה כחלק מניהול סיכונים ובגלל מצבה הנפשי הקשה בו הייתה בעת החקירה, הבלבול בו היא הייתה נתונה וחששות. שביט הוסיף וציין, כי בלומנפלד חתמה על ההסדר בניגוד להמלצתו.

89. בחקירתו הנגדית, אישר שביט כי הוא הציע לנאשם לעבוד בשירותו לאחר שהאחרון נקלע לבעיות (הסתבכותו בהליך פלילי קודם). שביט הוסיף שהוא האמין בנאשם הן בפן המקצועי והן בפן האישי, הוא נותן בו אמון מלא, ואף הפקיד בידיו את ניהול כספו האישי.

שביט ציין כי הוא קיבל הצעה מחוקרי רשות לניירות ערך, למסור שהנאשם היה מודע לעניין הצעת הרכש בטרם הדיווח המייד, ואם יסכים לומר זאת, אז החוקרים ישחררו אותו, אך הוא סירב למסור גרסה שאינה אמת.

90. בנוגע להצעת הרכש חזר שביט כי זו הייתה עובדה ידועה כחצי שנה לפני הפרסום בדיווח המייד, כי דובר על כך רבות, וזה אף היה מעין מידע ציבורי. כך למשל, טען שביט כי הנושא של הצעת הרכש אף פורסם חודשים רבים לפני האירועים נשוא כתב האישום - **"זה פורסם חצי שנה לפי זה באינטרנט יש עדיין את הכתבה הזאת שאומרים לצורך העניין שהמניה הזאת צריכה לצאת מהמסחר או שתהיה לה הצעת רכש. דובר על זה מספר פעמים. זה לא היה משהו חדש וגם אמרתי את זה לחוקר זה public לגמרי כל הסיפור הזה"** (פ' 4.6.2018 עמ' 227 ש' 27-31). יתרה מזאת עמד שביט בחקירתו על כך שהפנייה של מנדלבאום אליו הייתה לאחר הדיווח המייד (שם, עמ' 229-231).

יב. עדות הנאשם

91. הנאשם העיד על ההיסטוריה התעסוקתית שלו ועל התמחותו בשוק ההון משך שנים רבות עד הסתבכותו בפרשה, שבמסגרתה הודה, הורשע ונדון לעונש מאסר בפועל. לאחר הסתבכותו, כאמור, התקשה למצוא מקום עבודה לפרנסתו משך חודשים רבים, עד אשר קיבל פניה משביט, שהציע לו לעבוד בשירותו כיועץ פיננסי בסוף שנת 2010 תחילת שנת 2011.

במסגרת תפקידו, ניהל הנאשם את תיק ההשקעות הפיננסיות במשביר, ולעיתים הייתה לו מעורבות גם בהחזקות הריאליות, לפי בקשה של שביט.

92. אשר להמלצה שלו להשקיע בחברת גטר גרופ, הפנה הנאשם לקלסר שנבנה על ציר הזמן וכולל חומרים הנוגעים לחברת גטר גרופ שנשלח על-ידי הנאשם לחוקרי הרשות לאחר סיום החקירה (נ/15, נ/16), וזאת בניסיון לשכנעם שהוא פעל באופן ראוי וכי מדובר היה בהמלצה להשקעה במניית חברה עליה עבד החל מחודש נובמבר 2011. הנאשם פירט כי הוא קרא את דוחות החברה וראה שהחברה מעניינת, אטרקטיבית, נסחרת מתחת להון העצמי שלה, חברה שמחלקת דיבידנדים, יש לה נכסי מקרקעין, ואז המליץ על השקעה במניית החברה, ובהמשך אף המליץ להכפיל את שיעור ההחזקה לכדי 3.6%.

הנאשם ציין שבבדיקה של ביצועי החברה בין הרבעונים השונים, לפי הדוחות הכספיים, נראה גידול ברווחי החברה מרבעון לרבעון, ועל כן המליץ על רכישת מניות החברה על סמך מדיניות חלוקת הדיבידנד הנהוגה בחברה, תוך ציפייה שהיא תמשיך באותה מדיניות, אך החברה החליטה משיקולים לא לעשות כן.

נוסף על כך הנאשם הפנה טבלת נתונים אשר ערך לגבי החברה, לרבות מצב ההחזקות של מניית חברת גטר גרופ (נ/19). מהטבלה עולה כי מנדלבאום רכש מניות בחברה והגדיל את החזקותו מ-86% לכדי 87.25%. הנאשם ציין שעובדה זו יכולה ללמד רק על כוונה של בעל שליטה לבצע הצעת רכש ולהפוך את החברה לפרטית, שאחרת אין כל היגיון באיסוף המניות, שעה שבעל השליטה מחזיק ברוב מוחלט של מניות החברה. משהתבקש העד לממש את ההחזקות של המשביר בגטר גרופ, פנה הוא כאמור, למנדלבאום והציע לו לרכוש את המניות, אך זה סירב, והוא אף פנה בהמשך למנכ"ל הבורסה בנדון.

אשר להחזקות הפרטיות שלו במניה, העיד הנאשם כי הוא משקיע בעיקר בחברות קטנות, כאשר את מניית גטר גרופ הוא רכש לראשונה בשנת 2012, מאותן סיבות שהוא רכש אותה עבור המשביר. הנאשם הוסיף וציין, שהוא במשך השנים ניסה לקנות את מניית החברה במסחר בבורסה, אך לא זכה להצלחה גדולה. הנאשם הפנה בעניין זה לפירוש הפעולות שביצע בחשבונו במניית גטר גרופ, לרבות ניסיונות הרכישה שנעשו משך שנה וחצי משנת 2014 (נ/11).

93. משנשאל הנאשם מדוע הוא בחר לרכוש את מניית גטר גרופ לחשבונו ביום 6.1.2015 בסכום גבוה במיוחד של 200,000 ש"ח השיב הנאשם שלא היה בידיו כל מידע פנים, אך היה בידיו הידע המקצועי שלו. הוא לא ידע דבר וחצי דבר על שיחות בין מנדלבאום לבין שביט, שאף אחד לא דיבר איתו על הצעת רכש, והשיחה הראשונה שנערכה בינו לבין שביט בנדון הייתה רק לאחר פרסום הדיווח המידי.

הנאשם הוסיף כי להתרשמותו תיק החקירה וכתב האישום נולדו רק משום הסתבכותו בתיק הקודם, וביקש להדגיש את העובדה שגם אליבא דגרסת מנדלבאום הרי שהאחרון מעולם לא דיבר עם שביט על הצעת רכש, על כן איך זה שהפרקליטות מצאה לנכון להעמיד אותו לדין בטענה של הצעת רכש. אשר לעדותה של עדי בלומנפלד, עמד הנאשם על גרסתו שהיא לא ידעה על הצעת רכש וכי אף הוא בעצמו לא ידע על הצעת רכש.

דין והכרעה

94. במסגרת פרק הדין וההכרעה אציג ואבחן את הנושאים הבאים כמפורט להלן:

ראשית, אציג את המסגרת הנורמטיבית הנוגעת לעבירות מידע הפנים בהן מואשם הנאשם וכן בדבר הוראות הדין וההלכה הפסוקה בנוגע לראיות נסיבתיות. את המסגרת הנורמטיבית הנוגעת לעבירת התרמית בניירות ערך לפי חוק ניירות ערך בה מואשם הנאשם אפרוש בתמצית במסגרת ההכרעה בעבירה זו.

שנית, אגש לקביעת העובדות המוסכמות בין הצדדים וכן את הפלוגתות המרכזיות הטעונות הכרעה בתיק דנן.

שלישית, אערוך ניתוח והערכה של הראיות והעדויות אשר הוצגו בפני בית המשפט.

לבסוף, אכריע ביחס לעבירות המיוחסות לנאשם.

המסגרת הנורמטיבית

איסור שימוש במידע פנים

95. כתב האישום דנן נוגע בעיקרו לעבירות לפי סעיף 52 לחוק - שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים, אשר לשונו:

"(א) לא יעשה אדם שימוש במידע פנים אשר הגיע לידי, במישרין או בעקיפין, מאיש פנים בחברה".

יסודות העבירה של שימוש במידע פנים ותכליותיה נדונו בהרחבה בפסיקה, בין היתר על ידי מותב זה. על כן, אדון בקצרה בעבירה זו בגדרי הצורך הנדרש לדין בפרשה שבפני (להרחבה נוספת בנדון ראו למשל ע"פ 4675/97 **רוזוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(4) 337 (1999) (להלן: "**עניין רוזוב**"; ע"פ 3164/14 **פן נ' מדינת ישראל** (29.6.15) וכן ת"פ 37235-12-11 **מדינת ישראל נ' רבין** (29.1.2014) בפס' 84-90 וההפניות שם)).

96. עבירה שימוש במידע כוללת מספר רכיבים - "איש פנים", "מידע פנים" ו"שימוש" (במידע הפנים) - עליהם נעמוד להלן. הגדרת "איש פנים", אשר נזכרת בסעיף 52 לחוק ניירות ערך, כוללת בחובה:

"דירקטור, מנהל כללי, בעל מניות עיקרי בחברה או אדם אחר שמעמדו או תפקידו בחברה או קשריו עמה נתנו לו גישה למידע פנים ביום הקובע או תוך ששת החדשים שקדמו לו; לענין זה, "היום הקובע" - היום שבו נעשה שימוש במידע פנים";

המונח "מידע פנים" מוגדר גם הוא בסעיף 52א לחוק:

"מידע על התפתחות בחברה, על שינוי במצבה, על התפתחות או שינוי צפויים, או מידע אחר על החברה, אשר אינו ידוע לציבור ואילו נודע לציבור היה בו כדי לגרום שינוי משמעותי במחיר נייר ערך של החברה או במחיר נייר ערך אחר, שנייר ערך של חברה הוא נכס בסיס שלו";

בתמצית, מידע פנים מוגדר ככל ידיעה אודות החברה, שאיננה ידועה לציבור, אשר קיים בה הפוטנציאל לגרום לשינוי משמעותי במחיר נייר ערך של החברה אילו היא נודעה לציבור.

"שימוש במידע פנים" עליו אוסר סעיף 52ד לעיל, מוגדר במסגרת סעיף 52ב(א) לחוק:

"(א) העושה אחת מאלה עושה שימוש במידע פנים:

(1) העושה עסקה בנייר ערך של חברה - למעט בנייר ערך של חברה-בת או חברה קשורה שלא הנפיקו ניירות ערך לציבור על פי תשקיף או שניות ערך שלהן אינם נסחרים בבורסה - או העושה עסקה בנייר ערך אחר שנייר ערך של החברה הוא נכס בסיס שלו, והכל כאשר מידע פנים מצוי בידו או בידי החברה;

(2) המוסר מידע פנים או חוות דעת על נייר ערך של חברה או על נייר ערך אחר שנייר ערך של חברה הוא נכס בסיס שלו כאשר מידע פנים מצוי בידו, לאדם אשר הוא יודע, או יש יסוד סביר להניח, כי יעשה שימוש במידע הפנים או ינצל את חוות הדעת לצורך עסקה או ימסור אותה לאחר".

להשלמת התמונה יצוין כי המונח "עסקה" מוגדר בסעיף 52א לחוק, בצורה רחבה, כדלקמן:

"מכירה, קניה או חליפין של נייר ערך, חתימה על נייר ערך, או התחייבות לביצוע כל אחד מאלה, בין שהאדם העושה אותה פועל לטובת עצמו ובין שהוא פועל לטובת אחר, ואף אם הוא פועל באמצעות שלוח או נאמן".

97. במישור היסוד הנפשי, היות והעבירה הקבועה בסעיף 52ד לחוק ניירות ערך הנה עבירה התנהגותית נדרשת הוכחת מחשבה פלילית, קרי, מודעות לטיב המעשה ולנסיבות העבירה. יש להוכיח כי הנאשם היה מודע למעשה ה"שימוש" שביצע, לעובדה שהמידע שהגיע לידידו הוא מידע פנים ולכך שמקור המידע באיש פנים.

98. אשר לתכלית העומדת בבסיס האיסור על שימוש במידע פנים, הפסיקה עמדה לא אחת על כך שתכליתו העיקרית של החוק הינה מניעת הניצול של יתרון בלתי הוגן במסחר בניירות ערך וזאת שעה שמסחר זה מתבצע על ידי גורם בעל נגישות למידע אודות החברה בעוד לציבור הרחב אין נגישות למידע זה. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט חשין בעניין רזוב:

"אין צורך להעמיק-ביתר, כדי לדעת ולהבין כי גְרִיף-התיכון באיסור לעשות שימוש במידע-

פנים הוא יסוד ההגנות: ההגנות התובעת להעמיד אנשים 'מקורבים' למידע בחברה במעמד שווה לאנשים שאינם מקורבים, ככל שהמדובר הוא בעסקות בניירות-ערך של החברה. לא כל הידוע 'לאנשי פנים' ולמקורביהם על הנעשה בחברה ועל מצבה ידוע גם לציבור הרחב, והחוק מבקש לאסור על אלה - אשר מידע-פנים בעל-משמעות בא לידיהם, והמידע אינו ידוע לציבור - כי יעשו עסקות בניירות ערך של החברה כל-עוד לא פורסם המידע לרבים. טעם האיסור מדבר בעד עצמו, והוא, שאותם מקורבים לא ינצלו את מעמדם - ניצול לרעה בעיני החוק - להיטיב את מצבם (ולהרע ממילא את מצבם של אחרים). כוונת החוק היא למנוע קיומן של עסקות בהן יש למקורבים עודף-מידע אך בשל נגישותם למידע חשוב בחברה. אכן, תכלית החוק היא למנוע ניצולה (לרעה) של עדיפות במידע, והנחת-היסוד בו היא, שאיסור על ניצול (לרעה) של מידע-פנים יעשה צדק בין השחקנים בשוק ההון. במיקטעים מסויימים - בעיקר מדברים אנו באנשי-פנים החבים חובת אמון לחברה - שייך מידע-פנים, על-פי עצם טיבו, לחברה, ואיש-הפנים מחזיק בו כנאמן החברה. והמחזיק במידע בנאמנות אסור הוא בניצול אותו מידע לטובתו האישית." (עניין רוזוב, בעמ' 351-352; כן ראו יוסף גרוס "האיסור בדבר ניצול מידע-פנים בחברות" עיוני משפט טו 481, 488-490 (1990)).

99. כפי שיפורט בהמשך, במסגרת התיק דנן המחלוקת המרכזית בין הצדדים הינה על רכיב השימוש במידע פנים. קרי, האם בעת ביצוע העסקה במניית גטר גרופ על ידי הנאשם, עליה אין חולק, החזיק הנאשם במידע פנים על אודות החברה?

זאת ועוד, כפי שצוין לעיל, בתיק דנן מבקשת המאשימה להתבסס במידה רבה על ראיות נסיבתיות. בטרם נעבור לבחינת הראיות נעמוד בקצרה על הפסיקה בדבר הסתמכות על ראיות נסיבתיות בדין הפלילי כמו גם על אופן בחינתן והאפשרות להרשיע נאשם על בסיסן.

על ראיות נסיבתיות וההרשעה על בסיסן

100. ראיה נסיבתית היא ראיה אשר אינה מוכיחה באופן ישיר עובדה אשר טעונה הוכחה, אלא מוכיחה עובדה אחרת אשר ממנה ניתן להסיק מסקנה בדבר קיומה של העובדה הדרושה הוכחה (יעקב קדמי **על הראיות - חלק שני** 790 (2009), (להלן: "**על הראיות**")).

101. על פי הפסיקה כוחן של הראיות הנסיבתיות אינו נופל מכוחן של הראיות הישירות, וניתן לבסס הרשעה על בסיסן ככל שאכן המסקנה המרשיעה העולה מהן היא היחידה המתחייבת מהראיות, בגבולות ההיגיון והסבירות וגוברת באופן ברור על כל תזה חלופית אחרת (ע"פ 7007/15 **שמיל נ' מדינת ישראל** פסקה 22 (5.9.2018) והאסמכתאות שם (להלן: "**עניין שמיל**")); ע"פ 220/17 **דנקר נ' מדינת ישראל** פסקה 19 לפסק דינו של כב' השופט הנדל (29.08.2018); **על הראיות**, בעמ' 807 (וההפניות שם).

102. המתווה אשר השתרש בפסיקה לבחינת הראיות הנסיבתיות הוא בדרך של מבחן תלת-שלבי (ע"פ 6392/13 **מדינת ישראל נ' קריאף**, פסקאות 95-98 לפסק דינו של כב' הש' סולברג וההפניות שם (21.1.2015) (להלן: "**עניין קריאף**")). לפי מבחן זה, **בשלב הראשון** נבחנת כל ראיה בפני עצמה על מנת לקבוע האם יש בה כדי לבסס ממצא עובדתי מסוים. **בשלב השני** נבחנת מסכת הראיות והממצאים העובדתיים שנקבעו כמכלול, ונבדק האם אלו מלמדים על מסקנה לפיה לכאורה הנאשם ביצע את העבירה. ככל שהתקבלה מסקנה מפלילה כאמור,

בשלב השלישי עובר הנטל אל הנאשם לספק הסבר חלופי העולה ממכלול הראיות. אם ההסבר החלופי מותיר ספק סביר באשר לנכונות המסקנה המרשיעה העולה מהראיות, יש בכך כדי לזכותו (**עניין קריאף**, פס' 97 לפסק דינו של השופט נ' סולברג; ע"פ 8422/14 **מוג'אהד נ' מדינת ישראל** פסקאות 29-33 (10.5.2015)).

זאת ועוד, הרשעת נאשם בפלילים על סמך ראיות נסיבתיות בלבד מחייבת את בית המשפט למצוא כי הגרסה המפלילה היא כאמור המסקנה ההגיונית היחידה המסתברת ממסכת הראיות שהוצגו בפניו. בית המשפט מחויב לבחון בחינה רצינית ומעמיקה של כל הסבר חלופי מזכה שיכול היה להתקבל בנסיבות העניין (ראו ע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** פסקה 67 לפסק דינו של כב' הש' הנדל (29.12.2015)).

יחד עם זאת, אין די בקיומו של תרחיש מזכה אפשרי. ספק סביר יקום מקום בו קיימת "אפשרות סבירה", אשר 'הסתברותה' 'סובסטאנטיבית ולא אפסית' לקיומה של אפשרות חלופית לאפשרות המרשיעה או למערכת נסיבות אחרת מן המערכת המרשיעה" (דנ"פ 3391/95 **בן-ארי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(2) 377 פסקה 25 לפסק דינו של כב' הש' אור (1997)).

בתוך כך נקבע כי על מנת לאיין הרשעה על בסיס הראיות הנסיבתיות, נקבע כי על ההסבר של הנאשם להיות ממשי, לא מאולץ או תיאורטי ולעמוד במבחני השכל הישר וניסיון החיים:

"עם זאת יודגש - לא כל ספק הוא ספק סביר. 'התזה המוצעת על ידי הנאשם צריכה להקים ספק אמיתי שיעורר ספק סביר. לא סגי באפשרות תיאורטית ודחוקה שמעלה הנאשם, שהרי מידת ההוכחה הנדרשת בפלילי היא 'מעבר לספק סביר' ולא של ודאות מוחלטת' (ע"פ 9038/08 נאשף נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (15.4.2010) (להלן: עניין נאשף)). [...] עם זאת, אין באמור כדי לשנות מהכלל הבסיסי שלפיו הוכחת אשמתו של הנאשם מוטלת על המדינה, ועל בית המשפט לבחון בעצמו את התקיימותם של הסברים חלופיים בעלי פוטנציאל מזכה. רק לאחר שבית המשפט העמיד זו מול זה, את המסקנה המפלילה אל מול התרחיש החלופי שהועלה, והגיע לכלל החלטה כי המסקנה היחידה המתיישבת עם המארג הראייתי היא המסקנה המפלילה נגד הנאשם - פתוחה הדרך להרשעה" (עניין שמיל, בפסקה 23 והאסמכתאות שם).

לאור האמור, ייבחנו במסגרת החלטה זו הראיות אשר עומדות בבסיס תזת המאשימה וכן גרסת הנאשם.

הסכמות ופלוגות

103. בטרם אגש לבחינת הראיות ועל מנת להדגיש את הסוגיות הדרושות הכרעה בענייננו, ראשית אבקש לשטוח את העובדות המוסכמות בין הצדדים וכן את הפלוגות המרכזיות אשר טעונות הכרעה בתיק דנן.

104. **העובדות שאינן במחלוקת בין הצדדים:**

א.ביום 5.1.2015 פנה הנאשם אל עדי גראי כדי לנסות ולאתר עבורו מניות של חברת גטר גרופ במטרה לרכוש מניות אלה. בסוף אותו היום נוצר קשר בין בית ההשקעות אלטשולר לבין הנאשם לגבי העסקה, ולמחרת היום בוצעה עסקת מכירת המניות כמפורט בכתב האישום. גראי רכש גם בעצמו מספר קטן של מניות גטר גרופ.

ב. הנאשם פנה גם למכרו יצחק טל בנוגע למניות גטר גרופ, וגם זה ביצע קנייה של מניות גטר גרופ ביום 6.1.2015.

ג. ביום 7.1.2015 הורתה בלומנפלד לחברת ניהול התיקים האישיים שלה לקנות מניות גטר גרופ לחשבונה, כך עשו מנהלי תיק ההשקעות של הגב' בלומנפלד. אין מחלוקת בדבר העובדה שבלומנפלד פעלה באופן חריג ויוצא דופן שעה שלראשונה נתנה הוראות למנהל תיקי השקעות שלה איזו מניה לקנות.

ד. ביום 7.1.2015 פורסם הדיווח המידי על כך שבעל השליטה בחברת גטר גרופ בוחן את האפשרות של הצעת רכש. הדיווח המידי נעשה בשעות אחר הצהריים ונערכה הפסקת מסחר במניות החברה משעה 16:37 עד השעה 16:50. בעקבות הדיווח עלה שער המניה ב-19%.

ה. המסחר במניית גטר גרופ היה דל בשנים שקדמו לאירועים נשוא כתב האישום לרבות בחודשים ובימים לפני מועד זה. העסקה שביצעו הנאשם ואחרים בימים 6.1.2015 וב-7.1.2015, כמפורט מעלה, היו עסקאות משמעותיות בהיקפן ביחס למניה זו.

ו. אלטשולר ואקסלנס, הם בתי השקעות אשר החזיקו במניית גטר גרופ באותה עת, אולם על-פי העדויות לא ידעו על אודות הצעת הרכש הצפויה טרם הדיווח המידי.

ז. גטר גרופ היא חברה שעוסקת בתחום פעילות מוגדר וידוע מזה שנים רבות, חברה בעלת פעילות מסחרית מפותחת, נושאת רווחים לאורך שנים, חברה שחילקה דיבידנדים בשנים 2010-2011.

ח. מניית גטר גרופ נסחרה בשוק במחיר נמוך ביחס להון העצמי של החברה.

ט. מנדלבאום, בעל השליטה בחברת גטר גרופ, בחן אפשרות של ביצוע הצעת רכש בחברה, פרק זמן ארוך עובר לאירועים נשוא כתב האישום.

י. החזקתו של מנדלבאום במניית גטר גרופ הייתה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום גבוהה ומשמעותית והגיעה לכ-87%.

יא. לאחר בדיקה ושקילה משך תקופה ארוכה כאמור, בשנת 2014 החליט מנדלבאום לנקוט במהלך של הצעת רכש למניות גטר גרופ שבידי הציבור. לצורך כך, שיתף מנדלבאום את חברו הקרוב מר דויטש, אשר הינו מומחה לשוק ההון, ונערך סיכום בין השניים לפיו דויטש יפנה למשקיעים המוסדיים על מנת לבחון את מידת נכונותם למכור את מניותיהם במסגרת הצעת רכש או בכל מסגרת אחרת בעוד שמנדלבאום יפנה למחזיקי המניות הפרטיים (מקרב הציבור) לצורך עריכת בדיקות אלה. ההסכמות בין מנדלבאום לדויטש הושגו ככל הנראה במהלך החודשים האחרונים של שנת 2014.

יב. המשביר הייתה בעלת החזקות במניית גטר גרופ מאז שנת 2011. בשלב מסוים עקב קשיים תזרימיים החליט שביט על מכירת מניות גטר גרופ ולצורך זה פנה הנאשם אל מנדלבאום מטעם המשביר כדי להציע לו לרכוש את המניות, אך מנדלבאום סירב להיענות להצעה זו.

יג. בין שביט, בעל השליטה ונושא המשרה במשביר, לבין מנדלבאום הייתה היכרות קודמת על רקע של פעילות וולונטרית במוסדות שונים וניסיונות בעבר לקדם פעילות עסקית משותפת.

יד. הנאשם גילה עניין במניית חברת גטר גרופ עוד בשנת 2011, שנים רבות לפני האירועים נשוא כתב האישום. הנאשם המליץ בפני מעסיקיו במשביר לרכוש את המניה, ובהמשך אף המליץ להגדיל את האחזקה

במניית גטר גרופ. הנאשם העריך שהאופן שבו נהג בעל השליטה בחברה מצביע על כך שיש בכוונתו לבצע הצעת רכש. הנאשם העריך שהצעת רכש על ידי בעל השליטה תניב רווח גבוה לבעלי המניות מקרב הציבור, שכן מניית גטר גרופ נסחרה במחיר נמוך באופן משמעותי מההון העצמי של החברה.

טו. הנאשם ערך מחקר מקצועי על מניית גטר גרופ, מחקר שהוצג בפני ועדת ההשקעות של המשביר ובעקבותיו בוצעה השקעת המשביר בחברה. הנאשם אף המליץ לוועדת ההשקעות של המשביר להכפיל את ההשקעה במניית גטר גרופ נוכח הערכתו בדבר כדאיותה.

טז. הנאשם מכר את מניותיו ברווח של למעלה מ-68,000 ש"ח, כך גם עשו המעורבים האחרים שגם הם מכרו את מניותיהם ברווח כספי כמפורט בכתב האישום.

105. המחלוקות המרכזיות בין הצדדים:

א. האם היה בידי הנאשם מידע פנים עת ביצע את עסקת רכישת מניות גטר גרופ ביום 6.1.2015? והאם באותו מועד הוא מסר מידע פנים לבלומנפלד?

ב. מתי נוצר הקשר הראשון בין מנדלבאום לבין שביט בנוגע לאפשרות מכירת או רכישת מניית גטר גרופ. האם היה זה ביום 5.1.2015, ביום 7.1.2015 או במועד אחר - קודם או מאוחר לתאריכים אלה? בתוך כך, האם התקשורת הטלפונית בין חברת גטר גרופ לבין המשביר ביום 5.1.2015 נגעה לעניין מניות חברת גטר גרופ?

ג. מה היה תוכן השיחה הראשונה בין מנדלבאום לבין שביט? האם כטענת המאשימה וכמפורט בכתב האישום דובר על הצעת רכש, או שמא כגרסת השותפים לשיחה דובר על בדיקת נכונות למכירת מניות בלבד מבלי שתוזכר האפשרות של הצעת רכש? והאם תוכן השיחה מהווה מידע פנים לעניין חוק ניירות ערך?

ד. מתי ידע הנאשם, אם בכלל, אודות כוונת חברת גטר גרופ לשקול ביצוע הצעת רכש?

ה. האם התקשורת בין הנאשם לבין בלומנפלד ביום 6.1.2015 הייתה המלצה מקצועית לרכישת מניות או שמא העברת מידע פנים אשר לא היה ידוע לציבור בדבר הצעת רכש?

ו. האם המוסדיים היו מודעים לאפשרות קיומה של הצעת רכש והאם ננקב מחיר למניה במסגרת המשא ומתן מול המוסדיים, אם כן, על ידי מי נקבע המחיר?

ז. האם הנאשם הניע את אלטשולר למכור ניירות ערך תוך הצגת עובדות כוזבות או מטעות או לחילופין באמצעות העלמת עובדות מהותיות?

בחינת הראיות והעדויות

106. אבחן להלן את הראיות והעדים שהובאו בפניי על מנת להוכיח את העבירות המיוחסות לנאשם על פי כתב האישום ביחס לשימוש במידע פנים.

שיחת שביט ומנדלבאום

107. אקדים ואומר כי הסוגיה המרכזית שנתונה במחלוקת בין הצדדים, נוגעת כאמור לשאלה האם בעת רכישת המניות היה בידי הנאשם מידע פנים בנוגע להצעת הרכש או שקילת הצעת הרכש על ידי בעל השליטה בחברת גטר גרופ, מידע אשר מקורו במנדלבאום ואשר הועבר לידי הנאשם משביט.

108. המאשימה נשענת בהקשר זה על קיומה של שיחה בין מנדלבאום לבין שביט כחוליה המרכזית בהעברת מידע הפנים לידי הנאשם. לפי תזת המאשימה במסגרת שיחה, אשר נטען כי נערכה קודם לרכישת המניות על ידי הנאשם, עדכן מנדלבאום את שביט על כוונתו לבצע הצעת רכש ובדק עמו באיזה מחיר תהיה מוכנה המשביר למכור מניותיה.

סעיף 3 לכתב האישום מפרט את טענת המאשימה בהקשר זה כדלקמן:

"במועד לא ידוע, קודם לפרסום הדיווח המידי מיום 7.1.2015, פנה מנדלבאום למחזיקי מניות עיקריים מן הציבור ובדק איתם באיזה מחיר יהיו מוכנים להיענות להצעת רכש. בין היתר, פנה מנדלבאום לרמי שביט, מנכ"ל ויו"ר דירקטוריון המשביר שהחזיקה באותה עת במניות גטר גרופ".

מצאתי להביא את הציטוט מתוך כתב האישום כדי לתחום את גדר המחלוקת בין הצדדים. כתב האישום אינו נוקב במועד מדויק ליצירת הקשר בין מנדלבאום לבין שביט בנוגע להצעת הרכש של מניית גטר, בעקבותיו הועבר לכאורה המידע אל הנאשם, אך כן מציין שקשר כזה נוצר במועד לא ידוע קודם לפרסום הדיווח המידי ביום 7.1.2015.

על מנת להוכיח טיעון עובדתי זה, כמפורט בסעיף 3 לעובדות כתב האישום, על המאשימה להציג בפני בית המשפט ראיות המאששות כי מנדלבאום אכן פנה אל שביט ובדק עימו באיזה מחיר הוא יהיה מוכן להיענות להצעת רכש. זאת, בנוסף לראיות הנוגעות לקיומו של קשר בין השניים עובר לדיווח המידי - בין אם בקשר טלפוני, מסרונים, הודעות באמצעים אחרים או מפגש בין השניים - שאם לא כן אזי ממילא קורסת התזה לפיה הנאשם החזיק במידע פנים במועד רכישת המניות ביום 6.1.2015.

109. על כן, בשלב ראשון יש לדון ולהכריע בשתי סוגיות עובדתיות אשר נוגעות להעברת מידע הפנים לידי הנאשם: הראשונה, מתי נוצר הקשר בין מנדלבאום לבין שביט; והשנייה, מה היה תוכן השיחה בין השניים.

110. בבואי לבחון את גרסתם של מנדלבאום ושביט, שני הגורמים אשר היו לכאורה בקשר בנוגע להצעת הרכש נשוא כתב האישום, נזקקתי לבחינת הודעותיהם ברשות ניירות ערך וכן לעדותם של השניים בפני בית המשפט. חרף העובדה שהשניים זומנו כעדי תביעה בתיק, בחינת הודעותיהם ועדותם מעלה כי לא זו בלבד שאינם תומכים בתזה של המאשימה, אלא הלכה למעשה הם סותרים את שנטען בכתב האישום.

111. כבר בשלב זה של הדיון אומר את שמתחייב - **התביעה לא הציגה אף ראיה מוצקה בין ישירה ובין עקיפה לכך שמנדלבאום בירר עם שביט באיזה מחיר יהיה מוכן להיענות להצעת רכש או לכך שהייתה תקשורת בין השניים טרם רכישת המניות על ידי הנאשם כנטען בכתב האישום.** ניתן להסתפק בניתוח הראיות שהוצגו על ידי המאשימה כדי להגיע לתשובה חד משמעית לפיה המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח, מעבר לכל ספק סביר, כי מנדלבאום עדכן את שביט בדבר הצעת הרכש המתוכננת ובירר מולו את סוגית מחיר המניה במסגרת הצעת הרכש וכי קשר כזה נוצר טרם הדיווח המידי. על כך אפרט להלן.

עדות מנדלבאום

112. במסגרת עדותו עמד מנדלבאום על גרסתו לפיה במסגרת השיחה בינו לבין שביט הוא ביקש לברר אך ורק את נכונותו של שביט למכור את מניות המשביר בגטר גרופ, כפי שהציע לו שביט כשנה וחצי קודם לכן. כך, לפי מנדלבאום השיחה בין השניים הסתכמה אך ורק בנוגע לנכונות של שביט למכור את המניות (פ' 30.5.2018 עמ' 158 ש' 11-14):

"אמרתי לו שאני זוכר שלפני כשנה וחצי אתה היית מעוניין למכור את המניות שלך, האם אתה עדיין מעוניין לעשות את זה והאם אתה עדיין מוכן לעשות את זה אנחנו אולי שוקלים לקנות".

מנדלבאום הוסיף וציין באופן מפורש שהוא לא העלה את נושא הצעת הרכש, לא הזכיר את המונח הצעת רכש ולא ביקש לברר את מחיר המניה בו יסכים שביט למכור את מניות המשביר (פ' 30.5.2018 עמ' 160 ש' 21-26):

"כב' הש' כבוב: נקבת במחיר?
העד, מר מנדלבוים: לא נקבתי.
כב' הש' כבוב: אמרת לו מה ההון העצמי או משהו?
העד, מר מנדלבוים: לא.
כב' הש' כבוב: לא דיברת בכלל על מחיר.
העד, מר מנדלבוים: לא דיברנו בכלל על מחירים".

ובהמשך (פ' 30.5.2018 עמ' 165 ש' 2-10):

"כב' הש' כבוב: לא, פתחת את השיחה אתו על כך ששנה וחצי שנתיים פנו אלייך ואם הם מעוניינים.
העד, מר מנדלבוים: אם הם עדיין מעוניינים כן.
כב' הש' כבוב: אבל דיברת על הצעת רכש?
העד, מר מנדלבוים: את המילה המפורשת הזאת לא השתמשתי בה.
כב' הש' כבוב: אתה בטוח?
העד, מר מנדלבוים: עד כמה שאפשר להיות בטוח שלוש שנים אחורה.
כב' הש' כבוב: כן, הוא לא שאל אותך מה פתאום עכשיו אתה מתעניין?
העד, מר מנדלבוים: שיחה קצרה יחסית, אני מניח שהיה לו את זה בראש".

בחקירתו הנגדית בבית המשפט חזר מנדלבאום והדגיש שהוא חושב שדיברו ביניהם רק על עניין רכישת המניות.

113. מהאמור עולה כי גרסתו של מנדלבאום, אחד מעדי התביעה העיקריים באמצעותו ביקשה המאשימה להוכיח את האמור ומפורט בכתב האישום, לעניין תוכן השיחה עם שביט אינה תומכת כלל ועיקר את האמור בכתב האישום.

על-פי כתב האישום מנדלבאום ביקש אף לברר מול שביט את המחיר שבו יהיה מוכן להיענות להצעת רכש. מגרסת מנדלבאום עולה שלכל היותר הוא בירר עם שביט את נכונותו של האחרון למכור את המניות אשר הוחזקו דאז על ידי המשביר, אך ללא שעשה שימוש במונח הצעת רכש. בנוסף לכך, מנדלבאום סירב לאשר את שנטען בכתב האישום על כך שביקש לכאורה לברר מול שביט את המחיר למנייה שבו יהיה מוכן שביט למכור את המניות. לגרסתו סוגית המחיר לא הוזכרה, הוא לא ביקש לדעת מחיר, הוא לא קיבל כל אינדיקציה לגבי המחיר ונושא המחיר לא היה חלק מהשיחה, כך לפי מיטב זכרונו של מנדלבאום.

114. נוסף על האמור, העיד מנדלבאום לגבי מועד השיחה שנערכה בינו לבין שביט "את השיחה הזאת אני לא זוכר במדויק אבל אני מניח שהייתה משהו לקראת סוף דצמבר 2014" (פ' 30.5.18 עמ' 158 ש' 16-17).

כאשר נשאל על המועד המדויק ומשהוצג בפניו נתון לפיו השיחה הטלפונית הראשונה בין השניים התקיימה רק ביום 7.1.2015, ציין מנדלבאום כי אין זה סביר כי באותו היום הייתה השיחה הראשונה ביניהם בנושא (פ' 30.5.18 עמ' 165 ש' 27-עמ' 166 ש' 6):

"ש: אני רוצה לעזור לך פה עם נתון אובייקטיבי, זאת אומרת לנסות לתארך מתי הפנייה שלך לרמי שביט, הפרטים עולים מפלטי שיחות [...] יוצא שהשיחה הראשונה, הקשר הראשון בינך לבין רמי היה ב-7/1/2015 בשעה 12:55, זאת אומרת באותו יום שבערבו בעצם פורסם אותו דיווח. ת: לא נראה לי סביר.

ש: אתה לא יכול גם לשלול את זה.

ת: אני די יכול לשלול את זה, זה לא סביר שזה היה בתאריך הזה, יש גם טלפונים ניחים שמדברים אתם, אני רק זוכר דבר אחד שאת רמי להשיג זה קריעת ים סוף, המזכירה שלי ניסתה 80 אלף פעם, לא נראה לי שזה כך אבל אין לי הוכחה, אם אתה שואל אותי זה לא נראה לי סביר".

עם זאת, מנדלבאום אישר שכשם שלא היה לו זיכרון מוחלט של רצף האירועים כאשר נתן את הודעתו ברשות ניירות ערך, גם כעת הוא אינו יכול להעיד בוודאות מתי התקיימה השיחה (פ' 30.5.18 עמ' 167 ש' 30-16):

"ש: אתה אומר בהמשך בעמוד 10 שורה 20, אני אפילו לא זוכר אם דיברתי אתו לפני ההודעה הזאת או אחרי ההודעה הזאת, עם רמי שביט, זה מה שאמרת בחקירה.

ת: אם אתה מקריא את זה אתה צודק.

ש: ואמרת את הדברים האלה ביוני 2016, זאת אומרת כבר לפני שנתיים, אז אם אז לא זכרת וודאי שהיום אתה לא תזכור.

ת: לא, אני חוזר ואומר אני לא זוכר מדויק [...] אני לא רוצה להגיד משהו לא נכון, אין לי זיכרון טובלי מתי זה בדיוק היה, הסבירות היא שזה היה לפני זה.

[...]

ש: זה יכול להיות לפני זה גם יכול להיות אחרי, נכון?

ת: נכון".

אם אסכם, עדותו של מנדלבאום בנוגע למועד השיחה אין בה כשלעצמה להוכיח את טענת המאשימה בדבר מועד השיחה. עדותו מתבססת על הנחה מצדו כי סביר שהשיחה התקיימה טרם הדיווח המידי אך אינו יודע בוודאות לומר, בשל סיבות אלו ואחרות, מתי התקיימה.

115. נוסף על האמור העיד מנדלבאום כי לאחר פרסום הדיווח המידי ערך שיחה נוספת עם שביט וזאת בעקבות ייעוץ משפטי שקיבל לאור הפעילות אשר זיהו במניה (פ' 30.5.18 עמ' 159 ש' 23-27):

"אחרי שראינו את התנועה החריגה ואחרי שפרסמנו את המודעה, הרמתי טלפון לרמי שביט בתוך כמה ימים אחרי הפרסום הזה ואמרתי לו שאני מאד מקווה שלא הוא ולא מישהו שקשור אתו נוגע במניות בגלל ההודעה שלנו ובגלל העובדה שדיברתי אתו על זה שאנחנו שוקלים לקנות את המניות, גם זה היה בעצת עורך הדין אלקעווי, גם זו שיחה של דקה פחות או יותר"

מכאן מבקשת המאשימה להסיק כי הייתה שיחה קודמת בין מנדלבאום לבין שביט, טרם הדיווח, אודות הצעת הרכש או הכוונה לבצע הצעת רכש - ולכן היה צורך להזהירו בל יעשה שימוש במידע שלא היה פומבי באותה עת.

כבר בשלב זה אציין כי אכן שיחה זו מחזקת את הטענה כי הייתה תקשורת קודמת בין מנדלבאום לבין שביט, אולם לא די בכך כדי להוכיח את שמבקשת המאשימה לטעון. קיומה של אותה "שיחת אזהרה" אינו מעיד מה היה מועד השיחה הקודמת בין השניים וממילא אינו מעיד מה היה תוכנה של אותה שיחה. בהקשר זה מצאתי לציין כי מנדלבאום העיד כי "שיחת האזהרה" עם שביט התקיימה **"בתוך כמה ימים אחרי הפרסום"** ולא כטענת המאשימה ביום הדיווח המיידית. מכאן, שאף לא ניתן להסיק האם שיחה קודמת בין השניים אכן הייתה טרם רכישת המניות על ידי הנאשם כטענת המאשימה, אם לאו.

עדות שביט

116. במסגרת חקירות רשות ניירות ערך בפרשה דנן, תחילה נחקר שביט תחת אזהרה אך בסופו של דבר הוחלט לסגור את התיק כנגדו מחוסר אשמה.

117. אבחן כעת את גרסתו של שביט - האם זו עולה בקנה אחד עם המפורט בכתב האישום או עם גרסתו של מנדלבאום כפי שפורטה לעיל?

מהודעתו של שביט ברשות ניירות ערך, עולה כי מנדלבאום פנה אליו כדי לקבל את תמיכתו בהצעת רכש שהוא מבקש לערוך. כאשר נשאל שביט מתי נעשתה פנייה זו הוא השיב באופן נחרץ וחד משמעי שזה היה לאחר פרסום הצעת הרכש (נ/14 עמ' 4 ש' 15-עמ' 6). שביט חזר וציין שפנייה זו נעשתה אחרי פרסום הצעת הרכש בדיווח המיידית. משנשאל על ידי חוקריו מניין בטחונו שכך הדבר, השיב שביט כי הוא זוכר במדויק שמנדלבאום פנה אליו לראשונה כדי לקבל את תמיכתו בהצעת הרכש, פירט כי מנדלבאום ציין בפניו שהחברה כבר פרסמה דיווח מיידית על שקילת אפשרות הצעת רכש והוסיף כי השיב בזמנו למנדלבאום כי עליו לפנות בעניין לנאשם עצמו בנדון, שכן הוא מי שמטפל בנושאים אלה במשביר (שם, עמ' 5-6).

118. גם בבית המשפט חזר שביט על גרסתו הנחרצת לפיה הפנייה הראשונה של מנדלבאום אליו בנוגע למניות גטר גרופ נעשתה רק לאחר פרסום הדיווח המיידית. שביט עמד על גרסתו הראשונה והיחידה שהקשר בינו לבין מנדלבאום נוצר לראשונה רק לאחר שנושא הצעת הרכש היה מידע פומבי ולאחר פרסום הדיווח המיידית ביום 7.1.2015, כאשר כל ניסיונותיו של ב"כ המאשימה להביא את העד לשנות מגרסתו הנחרצת בהקשר זה עלו בתווה (פ' 4.6.2018 עמ' 218 ש' 3-9):

"עו"ד עיסוק: [...] אני אנסה רגע לחדד, שיחה שבה שלמה מנדלבאום פונה אליך סביב הצעת הרכש במניית גטר, מה נאמר בשיחה. מה אמר לך מר מנדלבאום?

העד, מר שביט: שהוא רוצה לבחון את העניין של רכישת המניות אמרתי לו זה public זה ידוע זה לא משהו חדש, זה לא היה משהו חדש שפתאום נודע פתאום הוא רוצה לזה, הוא הודיע את זה פרסמו את זה פרסמו את זה בגלובס פרסמו את זה לפני זה ואמרתי לו את זה לצורך העניין, ואם יש לך ענין תפנה לאמיר תקנה ממנו תקנה את המניות אתה יודע שאמיר מטפל בזה. לא טיפלתי בזה".

בחקירה הנגדית נשאל שביט על ההודעה שנתן בחקירתו ברשות ניירות ערך, במסגרתה ציין כי שיחתו עם מנדלבאום הייתה לאחר שהיה פרסום בעיתון גלובס לגבי הצעת הרכש, כאשר לשיטת ההגנה מדובר בכתבה אשר פורסמה יום

לאחר הדיווח המידי (8.1.2015) (נ/13). גם בהקשר זה, על אף שביקש שלא להטעות את בית המשפט בזיהוי הכתבה אשר פורסמה, הוסיף שביט להחזיק בגרסתו כי השיחה אכן התקיימה לאחר שהנושא פורסם לציבור (פ' 4.6.2018 עמ' 230 ש' 14-עמ' 231 ש' 23; ההדגשה שלי, ח.כ.):

"ש: [...] אתה אומר בחקירתך אני רוצה לציין שהייתה כתבה בגלובס בנושא גטר למיטב זיכרוני לפני שמנדלבאום דיבר איתי בטלפון [...] זאת אומרת שבזיכרון שלך גם אמרת את זה פה בראשית יש את אותו דיווח יש כתבה בגלובס ואז אחרי זה מנדלבאום מדבר איתך לגבי הצעת הרכש.

ת: אני לא רוצה לדבר על ההודעה הזאת או הודעה אחרת אני לא רוצה לטעות [...] אני לא רוצה לטעות אני אומר מה שאמרתי אז גם היום, אני ידעתי על הצעת הרכש היא הייתה public, כולם ידעו על זה ושהוא פנה אליי הוא פנה אליי אחרי, זה מה שאני זוכר. ואני זוכר שהייתה כתבה בגלובס, אני לא אידוע אם זאת הכתבה הזאתי או היו כתבות אחרות, אני אומר אני זוכר שהייתה כתבה בגלובס שלצורך העניין בנושא הזה של הצעת הרכש.

[...]

ש: מאה אחוז. בסדר גמור, כך או אחרת בין אם זאת הכתבה או בין אם זאת כתבה אחרת בגלובס או בעיתון אחר ברור שכשאדון מנדלבאום מזכיר לך פעם ראשונה הצעת רכש את המילים הצעת רכש זה אחרי שיש פרסום יצא דיווח והנושא כבר public?

ת: ידוע, כן חד משמעי".

ראיות נוספות ביחס למועד השיחה

119. משבאתי לבחון את הראיות האובייקטיביות שהוגשו לבית המשפט לגבי המועד שבו נוצר הקשר הראשוני בין מנדלבאום לבין שביט בכל הנוגע לשקילת הצעת רכש, אין לי אלא לסמוך על הראיות שהוצגו על ידי המאשימה בנדון.

המאשימה ביקשה להסתמך בהקשר זה בעיקר על הנחות שהניחו העדים מטעמה - מנדלבאום, דויטש ובלומנפלד, כולם לא זכרו במדויק את המועד שבו נוצר הקשר בין מנדלבאום לשביט אך יכלו להניח שזה נוצר עוד לפני הדיווח המידי ביום 7.1.2015. הכל כפי שפורט לעיל. לצד זאת ביקשה המאשימה לטעון כי אין לקבל את עדותו של שביט ביחס למועד השיחה.

120. הדעת נותנת כי בנסיבות בהן ישנה חשיבות מכרעת למועד קיום השיחה, שיחה עליה מתבסס בעיקרו כתב האישום, יונחו בפני בית המשפט ראיות לגבי הקשר בין השניים עובר לדיווח המידי, בין אם מדובר בקשר טלפוני, ובין אם במסרונים, הודעות באמצעים אחרים, מפגש בין השניים וכיוצא באלה. במקרה דנן המאשימה אינה מתיימרת לטעון כי אחד מאלה התקיים בנסיבות העניין, ועם זאת לגרסת המאשימה הדעת נותנת שקשר כזה נוצר עוד לפני פרסום הדיווח המידי (שאם לא כן אזי ממילא קורסת התזה לפיה הנאשם החזיק במידע פנים במועד רכישת המניות ביום 6.1.2015).

121. המאשימה לא הצליחה להוכיח קיום קשר טלפוני בין מנדלבאום לשביט עובר ליום 7.1.2015. אמנם נטען כי קשר כזה נוצר בין שתי החברות ביום 5.1.2015, אך כפי שפורט לעיל במסגרת סקירת עדותו של החוקר הראשי בתיק הסכים האחרון כי מדובר היה בקשר טלפוני בין שלוחת גטר גרופ לבין המזכירות במשביר, קשר אשר הרשות החוקרת מצאה שאינו קשור לעניינו של הנאשם ולכן לא הוסיפה וחקרה זאת (פ' 4.6.2018 עמ' 205 ש' 22-עמ' 23).

206 ש' 9).

זאת ועוד, נטען על ידי המאשימה שייתכן והיה קשר קודם בין השניים אשר לא תועד, וכי ייתכן והיה כשל באיתור נתוני התקשורת והטלפונים הניידים של הצדדים באותה תקופה. אין לי אלא לומר שמדובר בהשערות והנחות לא מבוססות, שאינן מהוות ראיה משפטית קבילה אלא לכל היותר מהוות ניסיון למלא את החלל הראייתי שנוצר עקב העדרה של ראיה שקושרת בין מנדלבאום לבין שביט עובר ליום 7.1.2015.

אציין כי ממצא זה בדבר העדר ראיה לקיום קשר בין השניים עובר ליום 7.1.2015 עולה בקנה אחד עם גרסתו החד משמעית של רמי שביט שהקשר הראשוני בין השניים נוצר ביום 7.1.2015 וממצא זה יכול ויעלה בקנה אחד עם גרסתו של מנדלבאום שאמנם סביר להניח שהקשר נוצר לפני ה 7.1.2015 אך הוא אינו יכול לשלול אפשרות שהקשר הראשוני נוצר רק לאחר פרסום הדיווח המידי.

שיחת מנדלבאום שביט - הכרעה

122. **עולה אפוא ששני הצדדים לשיחה, שיחה בה החלה לכאורה שרשרת העברת המידע אל הנאשם אשר מהווה נדבך מרכזי בתזת המאשימה, אינם תומכים, בלשון המעטה, בגרסת המאשימה כמפורט בכתב האישום.** הן מנדלבאום והן שביט כופרים למעשה במפורט בכתב האישום ביחס לתוכן השיחה ביניהם ואף למועד בו התקיימה.

כאמור, המאשימה ביקשה להסתמך על עדותו של מנדלבאום בצירוף עדותו של שביט (למעט לעניין מועד קיום השיחה, כאשר בהקשר זה ביקשה המאשימה שלא לקבל את גרסת שביט בהתאם להלכה המאפשרת "פלגין דיבורא"). אולם, בחינת שתי העדויות של העדים המרכזיים מלמדת שאין כל תימוכין לגרסת המאשימה כפי שמפורט בכתב האישום.

יתרה מזאת, גרסותיהם של השניים אף אינן מתיישבות זו עם זו ומעלות תהיות - האם כגרסת מנדלבאום ייתכן ופנה אל שביט טרם פרסום הדיווח המידי אולם לא ציין דבר קיומה או התכנותה של הצעת רכש, או שמא כגרסת שביט כל הקשר בין השניים היה אך לאחר פרסום הדיווח המידי וכי מנדלבאום ביקש מפורשות את תמיכתו של שביט בהצעת הרכש?

123. בבואי להכריע בין שתי הגרסאות, מצאתי לקבוע כי עדותו של רמי שביט מהימנה עליו. שביט זכר באופן נחרץ וחד משמעי שהקשר הראשוני בינו לבין מנדלבאום בו דובר על אפשרות הצעת רכש נוצר רק לאחר פרסום הדיווח המידי ולאחר שהוא קרא את הידיעה על כך בעיתון.

אמנם לרמי שביט היו קשרים עסקיים ואישיים עם הנאשם לאורך שנים, אולם לא הועלתה כל טענה על ידי המאשימה לפיה שביט מבקש לגונן על הנאשם. אדרבא, שביט נחקר תחת אזהרה בתיק ובסופו של דבר הוחלט כאמור לקבל את גרסתו ולסגור את תיק החקירה כנגדו בחוסר אשמה ולא בחוסר ראיות. הווה אומר, שהמאשימה קיבלה את גרסתו של שביט בכל הנוגע למעורבותו בנושאים נשוא כתב האישום.

גם אם תטען המאשימה אחרת לגבי סיבת סגירת התיק כנגד העד, עדיין מדובר בגרסת עד שמהימנה על בית המשפט, מדובר בגרסה שמהימנה על בית המשפט, גרסה שעולה בקנה אחד עם הממצא הראייתי הקביל היחידי שהוא הקשר הטלפוני מיום 7.1.2015, אשר כפי שפורט לא קדמה לו כל ראיה בדבר קשר טלפוני או אחר בין השניים.

מול ממצא זה עומדת גרסתו של מנדלבאום. גרסה אשר אינה חד משמעית כלל ועיקר והיא נובעת מהנחה, סברה, היגיון אך בוודאי שלא מזיכרון אפילו אליבא דגרסת העד. מנדלבאום ציין בחקירתו כי לא ציין בפני שביט כי הם

שוקלים הצעת רכש טרם הדיווח, והוסיף כי הוא אינו זוכר את המועד המדויק בו נערכה השיחה. על כן, לא מצאתי כי מדובר בגרסה אשר בית המשפט יכול לקבוע על בסיסה ממצאים כפי שטענה המאשימה.

124. יצוין כי גם אם הייתי מקבל את גרסת המאשימה בדבר קיום שיחה מקדימה בין מנדלבאום לבין שביט, הרי אין חולק על העובדה שהנאשם לא היה צד לשיחה. זאת ועוד, לא די בכך כדי להוכיח את תזת המאשימה. מניחוח הראיות עולה כי: (א) מנדלבאום עמד בתוקף על גרסתו לפיה הוא ביקש לבחון אך ורק האם שביט והמשביר עדיין מחזיקים בעמדה מלפני שנה-שנתיים קודם לכן, בדבר ההצעה למכירת מניותיו למנדלבאום, הא ותו לא, ו-(ב) שביט עמד על גרסתו החד משמעית לפיה השיחה התקיימה רק לאחר פרסום הדיווח המידי על ידי החברה.

ללמדך, שטענת המאשימה בנדון אינה מבוססת על הראיות שהיא בעצמה הציגה. עדי המאשימה בעצם סותרים את התזה של המאשימה (הן מנדלבאום והן שביט).

125. יתרה מזאת, אילו הייתה המאשימה טוענת כי השאלה אשר הציג מנדלבאום לשביט בשיחתם היא כגרסת מנדלבאום (האם שביט עדיין מעוניין למכור את המניות כפי שהציע בעבר?), ייתכן והייתי דן בסוגיה האם מידע מסוג זה הוא בגדר מידע פנים וזאת בהתאם לנסיבות ולראיות בתיק דנן. אך לא כך הדבר, שעה שהתביעה לא העלתה טענה שכזו.

טענת המאשימה ממוקדת יותר, לפיה מנדלבאום מסר לשביט כי הוא רוצה לבצע הצעת רכש ובחן את המחיר במסגרתו שביט יסכים למכור מניותיו בהצעת הרכש - רכיב זה לא הוכח כלל ועיקר על ידי המאשימה.

126. נוסף על האמור, לא הוכח כאמור במישור הראייתי קיום קשר בין מנדלבאום לבין שביט עובר ליום 7.1.2015, ובתוך כך עובר לרכישת המניות על ידי הנאשם.

מכאן, המסקנה ההגיונית, הסבירה היחידה המתבקשת היא שלא הוכחו יסודות העבירה במתכונת לה טענה המאשימה.

ניתוח העדויות

127. אעבור כעת לנתח את יתר הראיות שהוצגו על ידי המאשימה, עדים אשר תומכים לכאורה בתזה של המאשימה, כמפורט בכתב האישום.

גיל דויטש

128. דויטש הינו חבר קרוב של מנדלבאום ואיש סודו, מומחה בשוק ההון בעל ניסיון ומוניטין בתחום. בפתח הדברים אציין כי התרשמתי כי עדותו של דויטש היא עדות בעייתית אשר לא ניתן להסתמך עליה לצורך קביעת ממצאים עובדתיים. התרשמתי כי העד לא זוכר את האירועים נשוא הפרשה וכי עדותו לא ניתנה מתוך זיכרון של הדברים אלא נשענה על הנחות בלבד, אשר הובילו למתן גרסה בלתי סבירה אשר עומדת בסתירה לעדותם של מרבית עדי התביעה שהעידו על הקשר בינם לבינו. גרסה שסותרת את גרסתו של מנדלבאום, סותרת באופן נחרץ את גרסתו של אלטשולר, של לאה פרמינגר ושל מעורבים אחרים.

לזכותו של העד ייאמר כי ביקש לציין לכל אורך עדותו כי הוא אינו זוכר תאריכים, אינו זוכר סדר כרונולוגי, הוסיף כי מדובר באירועים שאירעו לפני מספר שנים. על כן, הוא התבסס בעיקר על הנחות יסוד ועל סבירות ועל אופן שהוא נ ג

דרך כלל - ומשום כך לא מצאתי לקבוע קביעות נחרצות בדבר העדר היכולת להסתמך על עדותו באופן מלא או אף חלקי.

129. לגופו של עניין, דויטש העיד כאמור כי מנדלבאום שקל פרק זמן ארוך ביצוע הצעת רכש וכי התייעץ עימו על כך, כאשר דויטש תמך במהלך באופן חד משמעי. דויטש טען באופן נחרץ כי עובר לדיווח המיידית הוא שוחח עם המשקיעים המוסדיים בנוגע להצעת הרכש בניסיון לבדוק את עמדתם ואולי גם לקבל את תמיכתם.

בעדותו של דויטש יש מספר סתירות משמעותיות, החל מסתירה בין גרסתו לבין גרסת מנדלבאום בנוגע לגורם שקבע את מחיר המניה בהצעת הרכש, עבור לטענתו כי פנה מראש אל גורמים בבית ההשקעות אלטשולר לקבל את עמדתם ביחס להצעת הרכש - לרבות, לאה פרמינגר, ירדני ואלטשולר - גרסה שנסתרת על ידי כל העדים הנ"ל.

הסתירה המשמעותית ביותר בהקשר זה הינה בין גרסת דויטש לפיה הוא שוחח עם אלטשולר ישירות לגבי הצעת הרכש וזה "נתן את ברכת הדרך" לתהליך (פ' 30.5.2018 עמ' 118 ש' 9-30). אלטשולר מנגד כפר בכך באופן נחרץ וחד משמעי. לגרסת אלטשולר כלל לא שוחח עם דויטש והוסיף כי הרגיש מרומה כתוצאה מהסכמה לביצוע עסקה למכירת המניות לנאשם וכי לא ידע דבר וחצי דבר על הצעת הרכש, שכן אילו היה יודע היה לבטח מסרב לבצע עסקת מכירת המניות במחיר השוק. דויטש בעדותו אכן הביע פליאה על כך שאלטשולר מכר מניות לאחר שמסר לו את המידע בעניין הצעת הרכש. דומה כי בנקודה זו אפילו בא כוח המאשימה מצא להסתייג מגרסה זו של דויטש ולא עלה בידיו להסביר את הסתירה בין עדותו של דויטש לבין זו של אלטשולר (פ' 26.7.18 עמ' 331 ש' 5-23).

בנוגע לשיחה בין מנדלבאום לבין שביט, דויטש לא ידע למסור לבית המשפט או לחוקרים פרטים לגבי מועד עריכת השיחה, הוסיף שיתכן והשיחה נערכה לפני הפרסום וייתכן שאחריה, אך הסבירות של האפשרות הראשונה גבוהה יותר.

סיכומי של דבר, עדותו של העד דויטש לא רק שאינה תומכת בתזה של המאשימה, אלא חותרת תחת התזה הזאת להיות עדות העד בלתי מהימנה על בית המשפט מפאת חוסר זיכרון או בלבול אשר הובילו לכך שלא זכר את השתלשלות האירועים לאשורם.

עדויותיהם של גורמים מבתי ההשקעות אשר החזיקו במניות גטר גרופ

130. אתייחס בקצרה לעדותם של עדי התביעה משני בתי ההשקעות - אקסלנס ואלטשולר שחם - אשר החזיקו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום מניות בגטר גרופ ואשר מר דויטש העיד כי שוחח עימם עובר לדיווח המיידית. אציין כבר כעת כי עדותם אינה מוסיפה כל נדבך ראיתי למצבת הראיות שהתביעה ביקשה להניח בפני בית המשפט.

131. זויברמן, עובד בקרן אלטשולר שחם, העיד כי בסמוך לניהול משא ומתן מול גראי בנוגע למכירת מניית גטר גרופ ולאחר השלמת העסקה ראה את הדיווח המיידית. זויברמן העיד כי הדבר הכעיס אותו וכי בעקבותיו כתב מזכר אודות סמיכות הזמנים בין ביצוע העסקה לבין פרסום הדיווח המיידית על מנת שיהיה תיעוד לגבי ההתרחשויות. זויברמן ציין כי מדובר במזכר היחיד שרשם בקריירה שלו. לצד זאת, זויברמן אישר בחקירתו הנגדית שלא הייתה כל אינדיקציה או סממן לקיום מידע פנים, המשא ומתן לגבי מכירת מניית גטר גרופ נעדר כל סממן של לחץ, מצוקה או דחיפות.

132. גם עדותו של גראי, מכר של הנאשם אשר תיווך בעסקת מכירת המניות בין הנאשם לבין אלטשולר שחם, אינה מהווה נדבך משמעותי מבחינה ראיתית. גראי פעל לפי בקשת הנאשם לאתר עבורו מניות גטר גרופ אשר עומדות

למכירה. מדובר היה במניה אשר גראי החזיק בעצמו גם קודם לאירועים נשוא כתב האישום ועקב פניית הנאשם ביצע קנייה נוספת של המניה בסכום לא גבוה. גראי ציין כי הוא ידע שגם הנאשם מחזיק במניית גטר גרופ עובר לאירועים נשוא כתב האישום. פניית הנאשם חיזקה אצלו את ההרגשה הטובה כי כדאי מבחינתו להגדיל את החזקותיו בחברה. גראי הדגיש כי בחקירתו ברשות ניירות ערך על אודות האירועים הוא הדף את ניסיונות החוקרים ללחוץ עליו לומר כי הנאשם פעל במצוקה ודחק.

133. גם חקירת מטמון, אשר שימש כמנהל השקעות ראשי של קופת הגמל אקסלנס, וכן חקירתו של גלעד אלטשולר, מנהל ההשקעות הראשי באלטשולר שחם, אין בהם כדי לתמוך בגרסת המאשימה. הן מטמון והן אלטשולר העידו כי לא ידעו על הצעת הרכש וכי לא שוחחו עם דויטש בנושא טרם פרסום הדיווח המידי. אלטשולר אף טען כי הרגיש בזמנו מרומה, בשל סמיכות הזמנים בין מכירת המניות באישורו לבין הפרסום אודות הצעת הרכש בחברה, כאשר לשיטתו אילו היה יודע על האפשרות של הצעת רכש באותה עת וודאי שלא היה מאשר את מכירת המניות.

134. העדות היחידה אשר מצאתי כי יש בה כדי לעורר חשד לגבי האופן שבו התנהל הנאשם הינה זו של מר רועי לאופר, אשר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימש כמנהל חדר מסחר ב"אקסלנס". בעדותו בבית המשפט מסר לאופר כי הנאשם התקשר אליו יום לפני פרסום הדיווח המידי, וביקש לרכוש מאקסלנס את מניית גטר גרופ. לאופר העיד כי חזר אל הנאשם ביום למחרת וכי היה לו הרושם כי הנאשם ניסה להתחמק ולא לחשוף את שמו.

גרסתה של עדי בלומנפלד

135. בלומנפלד הינה רואת חשבון בהשכלתה, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימשה כמשנה למנכ"ל המשביר. בלומנפלד נחקרה באזהרה ברשות ניירות ערך במסגרת הפרשה דנן והתיק נגדה נסגר במסגרת הסדר מותנה לפיו הודאתה כי רכשה ביום 7.1.2015 את מניות חברת גטר גרופ בעקבות מידע פנים אשר היה ברשותה באותה עת בדבר הצעת הרכש המתוכננת בחברה.

136. רכישת המניות על ידי בלומנפלד נעשתה אכן בנסיבות לא שגרתיות בעליל. בעדותה ציינה בלומנפלד כי מעולם לא נתנה הוראה למנהל ההשקעות בדבר רכישת מניות למעט מקרה זה שבו הורתה לו לרכוש מניות של חברת גטר גרופ. ההוראה ניתנה על ידה ביום 7.1.2015.

מועד מתן ההוראה בצירוף היותה חריגה ולא שגרתית, יש בהם לטענת המאשימה כדי לבסס את הראיה הנסיבתית לפיה העדה החזיקה במידע פנים שעה שנתנה את ההוראה דנן. אין זו אף זו, העדה חתמה כאמור על הסדר מותנה מול הפרקליטות המתבסס על הודאתה בעת חקירתה ברשות על שימוש במידע פנים.

137. חרף האמור, הקושי להסתמך על גרסתה של בלומנפלד לצורך קביעת ממצאים עובדתיים בעניינו של הנאשם נובע מחוסר יכולתה של העדה לזהות את הגורם שמסר לה את מידע הפנים. בעניין זה מסרה בלומנפלד חמש אפשרויות למקור המידע: שביט, הנאשם, שביט והנאשם גם יחד, ולחילופין טענה בלומנפלד כי אולי שמעה את המידע בשיחת מסדרון ואולי מפרסום בעיתון (כאשר האפשרות האחרונה משמעה כי היה ברשותה מידע שהיה באותה עת פומבי ונגיש לציבור).

העדה יכלה לומר שהמידע הגיע לידיה משביט, אשר קיבל אותו ממנדלבאום, אך לא ידעה לומר האם היה זה שביט, הנאשם, שניהם יחד או אולי אף אחד משניהם אשר העבירו לה את המידע.

138. נשאלת השאלה מדוע אם כן יש לקבל את התזה של המאשימה לפיה היה זה הנאשם שמסר לה את מידע הפנים ולא שביט או גורם אחר?

בבואי לבחון את הודעתה של עדי בלומנפלד (נ/5) הרי זו פירטה תחילה לגבי עבודת המחקר המקצועית שביצע הנאשם על מניית חברת גטר גרופ (שם, עמ' 5 ש' 27-31). בלומנפלד ציינה כבר בעת שנחקרה כי היא נתונה בסערת רגשות, שהיא לא זוכרת את הפרטים וכי ייקח לה זמן לעכל את הדברים "אני לא זוכרת, אני בכזאת סערת רגשות שאני ממש לא זוכרת, ייקח לי זמן..." (שם, עמ' 10 ש' 15).

בלומנפלד הוסיפה כי היא זוכרת שהנאשם העביר לה את המידע, אך היא לא בטוחה "אני זוכרת שידעתי שיש הצעת רכש אבל אני לא יודעת מתי ידעתי את זה [...] אני איכשהו זוכרת שברונפלד אמר לי תקני אבל אני לא בטוחה" (שם, ש' 11-13). וכן ציינה כי היא לא זוכרת מתי אמרו לה שיש הצעת רכש "יכול להיות שידעתי גם לפני או שבוע לפני, את זה אני לא זוכרת" (שם ש' 29-31).

בהמשך העלתה בלומנפלד הנחה שהנאשם ציין בפניה שיש הצעת רכש ושהוא בודק את המחיר. משנשאלה העדה מהו מקור המידע היא השיבה שהיא זוכרת שהייתה שיחת טלפון לעניין הצעת הרכש והיא מניחה שהמקור למידע הינו מנדלבאום, בעל השליטה בגטר גרופ (שם, עמ' 11 ש' 20).

בעדותה בבית המשפט בלומנפלד אישרה כי הנאשם לא רק המליץ על המניה אלא היה משוכנע שבעל השליטה ינקוט בהליך של הצעת רכש נוכח הנתונים שהוא הציג על החברה. כן הוסיפה שבאוגוסט 2014 המשביר, כמחזיקי מניות בגטר גרופ, לא היו מרוצים מהתנהלותו של מנדלבאום שביקש למנות קרוב משפחה לתפקיד בחברה וכן פירטה שהייתה להם ביקורת על התנהלותו של בעל השליטה וכי היו סממנים לכך שבעל השליטה ינקוט מהלך של הצעת רכש - כמו העדר חלוקת דיבידנד וההחזקות של בעל השליטה בחברה (פ' 14.5.2018 עמ' 63-64).

העדה אישרה את חתימתה על ההסדר המותנה. לצד זאת, משהוצג בפניה כי התקשורת הראשונה אשר תועדה בין שביט לבין מנדלבאום הייתה ביום 7.1.2015 בשעה 12:55, 10 דקות אחרי שהיא רכשה את המניות באמצעות מנהל ההשקעות שלה, השיבה בלומנפלד כי היא אינה מופתעת מכך (פ' 14.5.2018 עמ' 69 ש' 25-30).

139. לאורך עדותה בבית המשפט התרשמתי מעדה אמינה, מנכונות אמיתית לספר את האמת ולא להסתתר מאחורי הכחשות סתמיות, עדה שהייתה נתונה בסערת רגשות שעה שנקלעה לסיטואציה שאינה מורגלת בה, הייתה נתונה במתח, בחרדה ושלא יכלה לזכור באופן מדויק את השתלשלות האירועים לגבי אותו זמן. לצד זאת, בלומנפלד ציינה כי בשל חלוף הזמן בין המועד הנטען בכתב האישום לבין מועד חקירתה, כשנה וחצי לאחר מכן, היא לא יכלה לזכור באופן מדויק מי פנה אליה, מתי פנו אליה ובאילו נסיבות. לצד האמור, יש להדגיש כי בלומנפלד הודתה כאמור במסגרת ההסדר המותנה במה שיוחס לה.

140. הצדדים נחלקו ביניהם לגבי ההשלכות של עדותה של בלומנפלד ביחס לנאשם. לאחר עיון בהודעתה של בלומנפלד ושמיעת גרסתה בבית המשפט ובעיקר לאחר חקירתה הנגדית התרשמתי כאמור מנכונותה לספר את האמת כפי שזכורה לה, התרשמתי שהעדה אינה יכולה לזכור במדויק את השתלשלות העניינים מבחינה כרונולוגית, אינה יודעת לומר בוודאות מתי הגיע אליה מידע הפנים, מתי הייתה אותה שיחה שנערכה לגבי הצעת הרכש, ממי היא קיבלה את מידע הפנים וכיוב'. התרשמתי כאמור מעדה אמינה שעדותה מהימנה, לא ניסתה לייפות את הדברים, להסתירם או להתנער מגרסתה.

בלומנפלד ביקשה להדגיש את העובדה שהנאשם היה האיש והגורם המזוהה ביותר עם מניית גטר גרופ במשך שנים, כי האמין במניה והעריך שבשלב מסוים בעל השליטה יבצע הצעת רכש, זו הייתה המומחיות שלו. עוד מצאתי לציין כי אף שלא התכחשה להסדר הדיוני עליו היא חתומה, להבנתה של בלומנפלד היא לא ביצעה עבירה ומשום כך היא ביקשה להוכיח את עמדתה במהלך השימוע.

בלומנפלד ציינה כאמור שאת המידע היא קיבלה או מהנאשם או משביט או אף משניהם (ובשלב מאוחר יותר הוסיפה וציינה שייתכן מאוד שאת המידע היא קיבלה מהתקשורת או משיחת מסדרון). על כן, כשם שניתן לטעון שגרסתה של בלומנפלד פועלת נגד הנאשם או אף מפלילה אותו הרי שאת אותו טיעון ניתן היה לטעון גם נגד שביט. המאשימה לא הצביעה מדוע יש לקבל את גרסתה רק בכל הנוגע לנאשם ולא הביאה כל חיזוק שיבסס את האמור.

סיכומי של דבר, בבחינת המשקל שיש לתת לגרסתה של בלומנפלד והאם זו מהווה ראיה נגד הנאשם, לא מצאתי כי מדובר בראיה שבית המשפט יכול לקבוע על בסיסה ממצאים כפי שטענה המאשימה.

ניתוח הראיות הנסיבתיות

141. משקבעתי שהראיות לעיל אינן תומכות בתזה שהציגה המאשימה בכתב האישום לפיה מנדלבאום מסר לשביט עובר למועד 7.1.2015 מידע על הצעת רכש או כי היה בידי הנאשם המידע האמור, לא נותר לי אלא לעבור לבחון האם הונחו בפני בית המשפט ראיות נסיבתיות המצדיקות הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו תוך שלילת הסברו של הנאשם לדברים.

המאשימה ממקדת את עיקר טיעונה בסוגיה זו של הראיות הנסיבתיות הן בסמיכות הזמנים בין מועד רכישת המניות על ידי הנאשם לבין הדיווח המידי והן על העובדה שרכישת המניות על ידי הנאשם הייתה בכמות חריגה ויוצאת דופן שאינה אופיינית להתנהלות הנאשם בתיק ההשקעות שלו. הכל כפי שיפורט להלן.

ראיה נסיבתית ראשונה - מועד רכישת המניות

142. סמיכות הזמנים בין מועד רכישת המניות על ידי הנאשם לבין מועד פרסום הדיווח המידי מעורר חשד וסימני שאלה. אכן, במצב דברים רגיל של ביצוע רכישת מניות באופן לא שגרתי, סמוך למועד דיווח מידי של חברה, הרי מתעורר חשד שמא יש קשר בין שתי הפעולות במובן זה שרכישת המניות בוצעה על ידי גורם שייתכן והיה לו מידע פנים לגבי האירוע שעתיד להתרחש בחברה (ככל שמדובר באירוע מהותי שיש בו כדי להשפיע על משקיע סביר בבואו לקבל החלטה לגבי אותו נייר ערך).

דא עקא, נסיבות מקרה זה הן ייחודיות ולא שגרתיות.

ההגנה הדגישה בסיכומיה כי לא הייתה משמעות למועד הדיווח המידי וכי החברה יכולה הייתה לפרסמו גם במועד אחר - לפני או אחרי ה-7.1.2015 - שכן לא היה ציון דרך באותו היום אשר דרש את הדיווח מצד החברה והסיבה בגינה ערכה החברה את הדיווח היא העסקאות שבוצעו במניית החברה ביום קודם לכן. קרי, העסקאות שביצע הנאשם וביצעו גראי וטל.

אכן, מנדלבאום העיד כי הדיווח המידי היה לאור הפעילות במניה, הוסיף ופירט כי באותה עת כבר גיבש את דעתו בדבר ביצוע הצעת רכש בחברה וכי הדיווח המידי נעשה בעקבות יעוץ משפטי בנדון לאור החשש שהעובדה שהם שוקלים לבצע הצעת רכש "דלף" לגורמים חיצוניים (פ' 30.5.18 עמ' 157 ש' 29-20):

"ש: למה הוצאת את הדיווח המידי?

ת: עורך דין ירון אלקעווי עקב בצורה מתמדת אחרי מה שקורה עם המניות, ביום הזה בבוקר הוא הודיע לי שהייתה איזושהי תנועה חריגה, יש לציין שגטר הייתה מניה שלא הייתה בה סחירות כמעט בכלל, הסחירות הייתה מאד מצומצמת ופתאום היו תנועות יחסית מסיביות שהוא ראה, הוא יעץ לי שבגלל החשש שאולי מזה שאנחנו שוקלים לקנות את המניות מה שדלף החוצה, הוא יעץ לי לפרסם דיווח מידי וזה מה שעשינו.

ש: מה היה בדיוק החשש?

ת: החשש שמשהו מהבירורים, מהשיקולים שאנחנו שקלנו דלף איכשהו החוצה".

בהמשך הבהיר מנדלבאום כי לא הייתה סיבה אחרת לדיווח המידי באותה עת "לא הייתה סיבה להוציא אותה, הסיבה שהוצאנו אותה בנקודה הזאת הייתה התנועה החריגה במניות גטר" (פ' 30.5.18 עמ' 164 ש' 10-13), וכן הוסיף כי הדיווח המידי לא תוכנן מראש אלא "נולד מהרגע להרגע" בעקבות התנועה במניה ביום 6.1.2015 (פ' 30.5.18 עמ' 166 ש' 10-21):

"ש: אתה גם העדת ואמרת מספר פעמים שה-7/1/2015 לא הייתה לו שום קדושה, הוא נולד באופן מקרי מהרגע להרגע.

ת: הוא נולד מהרגע להרגע בגלל התנועות במניות.

ש: אמת, בגלל התנועות שהיו ב-6/1/2015.

ת: נכון.

ש: עורך הדין אלקעווי בעצם אומר לך תקשיב יש פה פעילות חריגה בוא נוציא הודעה.

ת: בדיוק.

ש: ואז הוא מדבר אתך ב-7/1 בבוקר, ואתם מוציאים את אותו דיווח מידי בערב של יום, בשעה

16:49 אם אני לא טועה ב-7/1/2015 כך שמעולם לא התכוונתם שהתחלתם את התהליך

שב-7/1/2015 תצא הודעה כזאת, נכון?

ת: לא".

דבריו אלו של מנדלבאום ביחס למועד הדיווח המידי אמנם מאשרים את תזת המאשימה במובן זה שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום בעל השליטה בחברה בחן את האפשרות העקרונית של ביצוע הצעת רכש וכי היו על כך שיחות לכל הפחות בקרב גורמים בחברה.

עם זאת, מנדלבאום אישר בעדותו, ועל עובדה זו אף אין חולק, כי הסיבה לדיווח המידי הייתה הפעילות החריגה במניה יום קודם (ולא בשל סיבה שנוגעת להתקדמות בהליך הצעת הרכש למשל). לפיכך, ישנו קושי לראות במועד רכישת המניות ערב הדיווח המידי - אותו דיווח אשר יצא אך בשל הפעילות במניה - כראייה נסיבתית בעלת משקל מכריע לקיומו של מידע פנים בידי הנאשם.

143. זאת ועוד, וכפי שאעמוד בהרחבה בהמשך, אף אם יש במועד רכישת המניות על ידי הנאשם נסיבה מחשידה לחובתו - ולו לאור העובדה שבעל השליטה בחברה אישר כי בסוף שנת 2014 החליט לקדם את הצעת הרכש בחברה - אינני סבור כי די בכך על מנת לבסס מסקנה מרשיעה לאור יתר הנסיבות ובפרט לאור גרסת הנאשם אשר יש בה כדי להותיר ספק באשר למסקנה זו. הכל כפי שיפורט להלן.

ראיה נסיבתית שנייה - היקף רכישת המניות

144. המאשימה הצביעה על רכישת המניות בכמות גדולה ובלתי שגרתית על ידי הנאשם ביום 5.1.2015 כראייה נסיבתית בתיק דנן.

אין ספק שבנסיבות רגילות, שעה שמדובר במניה דלת סחירות, אשר בעל השליטה מחזיק בכ-87% ממניות החברה, כאשר מדובר בחברה אשר לא חילקה דיבידנד באותה תקופה - רכישת מניות בכמות גדולה בנסיבות שכאלה, לא רק מחשידה ומעוררת שאלות אלא גם תהווה ראיה נסיבתית, אמנם לא בעלת משקל מכריע, אך כזו אשר בצירוף ראיות אחרות יכולה לתמוך בתזה שמוצגת על ידי המאשימה לגבי האופן שבו התנהל הנאשם.

יחד עם זאת, במקרה שבפניי הנאשם מסר הסבר מפורט ומקיף לגבי האופן שבו הוא פעל. הסבר אשר יש בו כדי להטיל ספק באשר למסקנה המרשיעה אשר עולה לכאורה מהראיות אותן הציגה המאשימה, לרבות ביחס היקף רכישת המניות על ידי הנאשם. הכל כפי שיפורט להלן.

גרסת הנאשם

145. במסגרת מאמציו של הנאשם לשכנע את חוקרי רשות ניירות ערך כי רכישת מניות גטר גרופ על ידיו הינה פועל יוצר של בחינה מעמיקה ועבודת מחקר אשר ביצע על אודות נתוניה של החברה לאורך שנים, שלח הנאשם לחוקרי רשות ניירות ערך לאחר חקירתו קלסר ובו כל החומרים שאסף אודות חברת גטר משך שנים (נ/15).

כך, מממצאי ההגנה שהוגשו על ידי הנאשם עולה כי הנאשם ערך בדיקה של דוחותיה הכספיים של החברה באופן מפורט ועדכני תוך הדגשת אותם נתונים שמצביעים לשיטתו על סיכוי לביצוע הצעת רכש החל מהחזקה משמעותית של בעל השליטה במניות החברה; נכסי המקרקעין שבבעלותה; חלוקת הדיבידנדים המאוד נדיבה בשנים 2010-2011; פעילותה הרווחית; מסחר הנייר מתחת להון העצמי של החברה. הנאשם גם פירט לגבי מאזן החברה, דוחות הרווח וההפסד, המסחר לפי שווי 132 מיליון ש"ח כאשר לחברה הון עצמי של 192 מיליון ש"ח, הרווחיות מפעילות החברה, ההשוואה שערך בין ביצועי החברה מרבעון לרבעון.

כמו כן, הפנה הנאשם לנתונים בדבר איסוף המניות על ידי מנדלבאום לאורך השנים (נ/19) נתונים אשר תומכים בגרסת הנאשם לפיה רכישת המניות על ידיו הייתה פועל יוצא של הערכה מקצועית אמיתית ולא ניצול של מידע פנים.

146. הנאשם ביקש להדגיש את העובדה שהוא לא ידע כלל על השיחה בין מנדלבאום לבין שביט לפני הפרסום של הדיווח המייד, כך העיד גם שביט.

147. כפי שהוזכר לעיל, הנאשם לא רק האמין במניית גטר, אלא פעל להחזיק את המניה אף לפני האירועים נשוא כתב האישום. כך, כפי שצוין בפרק ההסכמות בין הצדדים, אין חולק כי הנאשם גילה עניין במניית גטר גרופ עוד בשנת 2011. כלומר, מספר שנים לפני האירועים נשוא כתב האישום.

הנאשם, שהינו בקיא ומנוסה בשוק ההון, הועסק על ידי המשביר כיועץ לענייני השקעות וככזה הוא הכין מחקר מפורט על אודות חברת גטר גרופ לשם הצגתו בפני וועדת ההשקעות של המשביר.

בתוך כך, הנאשם כבר בשנת 2011 זיהה את הפוטנציאל הגלום בחברת גטר גרופ, והחליט להמליץ על השקעה בחברה נוכח נתוניה הייחודיים של החברה. הנאשם הגיש לוועדת ההשקעות של המשביר עבודת מחקר שערך לגבי גטר גרופ תוך שהוא מדגיש כי **"לאור השיפור ברווחיות הקבוצה והגידול בהכנסותיה במהלך החציון הראשון של השנה לעומת**

שנים קודמות תשואת הדיוידנד של החברה, השווי שבו החברה נסחרת ואחזקות בעלי העניין מומלץ לרכוש מניות ולהגיע לאחזקה של עד 3.7% בחברה" (נ/2). במסגרת אותה עבודה הציג הנאשם נתונים מתוך הדוחות הכספיים של החברה מידע לפיו נייר הערך של החברה נסחר בערך נמוך בהרבה מתחת להון העצמי של החברה; החברה חילקה דיבידנדים בסכומים גבוהים בשנים הקודמות; הנהלת החברה יציבה ומקצועית; נתוניה הכספיים של החברה מרשימים ומציגים רווחים מתמשכים; בעל השליטה בחברה מחזיק בשיעור גבוה ביותר של מניות החברה (פ' 25.6.2018 עמ' 256-258).

ניתוח זה שערך הנאשם ביחס לחברה הביא אותו בהמשך לכדי הערכה שבמוקדם או במאוחר בעל השליטה בחברה יבצע הצעת רכש הואיל ואחוז ההחזקות של הציבור בחברה הוא נמוך מאוד, ובעל החברה בהיות החברה ציבורית כפוף לרגולציה שמגבילה את יכולתו לנווט את החברה כראות עיניו לרבות מינוי נושאי משרה בחברה ופיקוח של רשות ניירות ערך.

כמו כן, הנאשם ראה באופן שבו נהג בעל השליטה שעה שהפסיק לחלק דיבידנדים כסיגנל לכך שבעל השליטה מבקש לשמור את כל הכספים בחברה עצמה ובכך להעצים את כוחו ולא לחלק את רווחי החברה בקרב בעלי המניות מקרב הציבור.

148. נוסף על כך, אין מחלוקת בין הצדדים כאמור כי הנאשם ניסה לרכוש את נייר הערך של חברת גטר חודשים לפני האירועים נשוא כתב האישום. הנאשם הצליח במעט מניסיונותיו אך כשל באחרים (ראו פירוט הפעולות שביצע הנאשם במניה - נ/11). אין מדובר במי שלראשונה בחייו רוכש מניית גטר, אלא במי שראה בהחזקת המניה מאין אסטרטגיה ראויה וביקש להגדיל את החזקותיו במניית גטר לאורך זמן.

149. מקרה זה שונה הוא אם כן בכך שהמידע אשר נטען כי הוא מידע פנים - ההערכה כי בעל השליטה ינקוט במהלך של הצעת רכש בחברה, היה לא רק מהלך צפוי אלא גם מתבקש מבחינת מי שעקב אחר החברה ופעילותה. כך למשל, הערכת הנאשם בדבר אפשרות ריאלית של הצעת רכש מטעם בעל השליטה מצאה ביטוי גם בפרסומם בעיתונות הכלכלית קודם לדיווח המידי של החברה בנדון (ראו למשל פרסום בעיתונות הכלכלית כמספר חודשים לפני פרסום הדיווח המידי על הצעת הרכש נ/1). מידע זה היה מידע ציבורי נגיש לכל בר בי רב.

הערכת הנאשם בדבר הצעת רכש בחברה, הייתה הערכה מבוססת, נתמכת בנתונים מקצועיים, נתמכת על ידי גורמים שונים בשוק ההון. בנסיבות שכאלה אינני יכול לשלול על הסף את הטענה של הנאשם לפיו רכישת המניות בתזמן אותו בחר ובהיקף אותו בחר לרכוש אינה עולה בקנה אחד עם ההערכה שלו בדבר ביצוע הצעת הרכש.

בשלב זה מצאתי להתייחס לעדותו של מר אלטשולר בפני לפיה לא היו אינדיקציות להיתכנותה של הצעת רכש בחברת גטר גרופ (פ' 28.5.18 עמ' 102 ש' 2-24). ראשית אציין כי אינני בא לקבוע כל ממצא לגביו כעד. לצד זאת, אבקש להדגיש כי כל המעורבים בענייניה של החברה, ובפרט מנדלבאום ודויטש העידו כי ביצוע הצעת רכש בחברה נשקלה במשך שנים. עדים נוספים שהעידו בפניי תמכו גם הם בתזה לפי הצעת רכש הייתה צפויה, כמו גם הפרסום בעיתונות מספר חודשים לפני הדיווח המידי אליו הפנה הנאשם וכן מחקריו של הנאשם לגבי החברה והמלצתו למשביר לרכוש את המניה גם לפני האירועים בהם עסקינן. כל אלו מעידים כי לשיטת אנשי המקצוע בשוק הייתה סבירות גבוהה לקיומה של הצעת רכש בחברה ואלו שמם בפרפורציה את דבריו של מר אלטשולר בנוגע לצפיותה של הצעת רכש בחברה.

150. יתרה מזאת, לגרסת הנאשם, וטענה זו לא נסתרה, הוא ניסה לרכוש את נייר הערך של החברה עוד לפני המועד המפורט בכתב האישום, הוא אף החזיק במניות החברה ולאורך חודשים רבים ניסה להגדיל את החזקותיו,

והוא היה אחד משני ניירות הערך שהמליץ עליהם בפני וועדת ההשקעות וזו השקיעה סכומים גבוהים מאוד לרכישת הנייר. ראו בעניין זה גם את עדותו של החוקר בן ארצי שאישר בעדותו בבית המשפט שהחקירה העלתה שאכן הנאשם ניסה לרכוש מניות בשוק אך הוסיף כי הניסיונות נעשו בהצעות מחירים נמוכות יותר (פ' 4.6.2018 עמ' 198 ש'4-עמ' 199 ש'26).

כפי שהעידו עדים נוספים בתיק, לרבות העד גראי, כל הגורמים בסביבתו של הנאשם ידעו ידוע היטב שהנאשם המליץ בפני כל אותם גורמים לרכוש את מניית גטר, הוא צפה שהמשך ההחזקה במניה תניב רווחים משמעותיים, צפה את הצעת הרכש ובעצם קלע לדעתו של דויטש וגם של מנדלבאום שהרי האחרון שקל משך שנים ביצוע הצעת רכש, הצעה שנמנע מלעשות בשלב יותר מוקדם, לפי דבריו משום חשש מהמוסדיים.

151. ללמדך שהנאשם לא רק האמין בנייר במסגרת עבודתו כיועץ לוועדת ההשקעות במשביר, אלא כאיש מקצוע סבר שכדאי להשקיע בנייר הערך של החברה ושהשקעה כזו תניב לו רווחים בעתיד. העובדה שהנאשם ניסה לרכוש את מניות החברה גם קודם לאירועים נשוא כתב האישום, מפוגגת עד מאוד את עוצמתה של הראיה הנסיבתית.

המסקנה העולה מהאמור היא כי חרף העובדה שבנסיבות רגילות מדובר במהלך מחשיד מצד הנאשם הרי החשד שנובע ממסיכות הזמנים ומהיקף העסקה מתפוגג במידה לא מבוטלת שעה שבוחנים את הנסיבות הייחודיות של מקרה זה כפי שפורט לעיל.

152. הנאשם גם הוסיף וטען שהוא ידע ידוע היטב שהדרך הכדאית ביותר מבחינתו לרכוש את מניית גטר גרופ היא לא ברכישה דרך הבורסה אלא על דרך של הצעה ממחזיקים מוסדיים שגם הם היו שותפים לאופן שבו פעל בעל השליטה, שעה שחרף הצטברותם של מיליוני שקלים בקופת החברה מרווחים של פעילות שוטפת בחר בעל השליטה שלא לחלק דיבידנדים, ובכך הפחית עד מאוד את האינטרס של המוסדיים להמשיך ולהחזיק במניית החברה. זו הסיבה שהנאשם העריך שפנייה למוסדיים דווקא תניב תוצאה טובה יותר מאשר ניסיון לקנות את מניית החברה בבורסה, ניסיון שהיה מביא בהכרח לכך שמחיר המניה יעלה ויאמיר נוכח הביקוש מצד הנאשם.

153. לצד האמור, הנאשם הוסיף וציין כי הוא מעריך שהגשת כתב האישום במקרה זה הייתה פועל יוצא של הרשתות הקודמת בפלילים שאילולא כן הוא מעריך שלא היה מוגש נגדו כתב אישום כפי שלא הוגש כנגד כל המעורבים האחרים בפרשה.

הנאשם גם הלן על המאשימה בכך שהיא עתרה מחד לקבלת גרסתה של בלומנפלד שלכאורה מסבכת אותו בביצוע עבירה של מידע פנים אך מאידך מתעלמת מתוכן גרסתה של בלומנפלד, שעה שזו מסרה שהיא קיבלה את המידע מהנאשם, או משבטי, או ממסדרונות החברה או מכלי תקשורת. כאשר מכל גרסאות אלה בחרה המאשימה להגיש כתב אישום כנגד הנאשם ולפטור את המעורבים האחרים ללא אישום.

כך גם נהגה המאשימה בכל הנוגע לגורמים נוספים שלכאורה קיבלו מידע פנים מהנאשם, עשו בו שימוש והפיקו רווחים כתוצאה מפעילות זו, שהרי בכתב האישום עצמו צוין ופורט שהנאשם מסר את מידע הפנים לשני חברים נוספים ואלה ניצלו את המידע לשם הפקת רווחים בטרם הדיווח המיידי - ואף על פי כן מלין הנאשם כי המאשימה מצאה לנכון שלא להגיש כנגדם כתב אישום.

154. אם אסכם נקודה זו, גרסת הנאשם עקבית וקוהרנטית. הנאשם פעל משנת 2011, זיהה את הפוטנציאל של החברה והעריך שבעל השליטה יצא בהצעת רכש. כל תחזיותיו של הנאשם בדבר היות החברה השקעה כדאית

אומתו, בין אם מדובר בהערכתו הראשונית בדבר חלוקת דיבידנד - אשר מיטיבה עם בעלי המניות; ובין אם מדובר בהערכתו בהמשך הדרך בדבר הצעת רכש בחברה - אשר מיטיבה אף היא עם בעלי המניות. לאור האמור, הנאשם ניסה לרכוש לאורך תקופה מניות של החברה, קנה את המניה ובהמשך המליץ למי ממקורביו על כדאיותה.

הנאשם העיד מספר שעות בפניי, גרסתו עקבית, הגיונית, תואמת את פעילותו ואת המצגים והראיות וכן עולה בקנה אחד עם גרסת העדים (לפיה שנים האמין במניה וניסה והעריך שלקראת הצעת רכש).

155. לאחר ששמעתי את גרסת הנאשם באריכות ועמדתי על הראיות שעומדות לחובתו - בין אם בדבר מועד הרכישה ועל רקע מגעים והחלטתו של בעל השליטה לקדם הצעת רכש, היקף הרכישה, עדות לאופר כי הנאשם נמנע מלהזדהות בפניו (ראו פסקה 134 לעיל) - אינני סבור כי גרסתו של הנאשם היא כה בלתי סבירה עד שיש לדחות אותה על הסף.

אדרבא, ההסבר האלטרנטיבי שהנאשם ביקש לספק לרכישות שביצע לפי כתב האישום הינו מהימן, ואף מתיישב עם מעשיו ועם התרחשותם של הדברים בפועל. הסבר זה מלעורר ספק סביר באשר לתמונה המצטיירת מן הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל.

סיכומי של דבר, בבואי לבחון את משקלן של הראיות הנסיבתיות אותן הציגה המאשימה, הגעתי לכלל מסקנה שעוצמתן של הראיות בדרג נמוך והן אינן עומדת בפני עצמן נוכח הנסיבות הייחודיות של המקרה שבפניי ונוכח הסבריו של הנאשם.

הכרעה באישומים

156. עקרון על הוא במשפט הפלילי כי נטל השכנוע מוטל על התביעה, ועל מנת לעמוד בנטל זה עליה להוכיח את אשמתו של הנאשם "מעבר לספק סביר" (סעיף 34כב(א) לחוק העונשין).

הפסיקה דנה לא אחת בהגדרה של ספק סביר, כאשר נקבע כי "אין מדובר בספק שהסתברות התממשותו היא תיאורטית בלבד, אלא ספק ממשי שיש לו עוגן ואחיזה בחומר הראיות. אותו ספק צריך להיות בעל משקל, כזה שיש בו כדי לערער את המערך העובדתי-נסיבתי שהוצג על התביעה, עד שלא תוכל עוד לעמוד על רגליה מסקנה חד-משמעית בדבר אשמתו של הנאשם" (ע"פ 6890/04 מדינת ישראל נ' בלאוסוב פסקה 12 (13.09.2005); ראו גם ע"פ 347/88 דמיאניוק נ' מדינת ישראל, פד"י מז(4) 221, 652 לפסק דינו של כב' הנשיא שמגר; ע"פ 7939/10 זדורוב נ' מדינת ישראל פסקאות 349-352 לפסק דינו של כב' הש' דנציגר (23.12.2015)).

בהתאם לאמור, מקום בו קיימת אפשרות ממשית שאיננה תאורטית גרידא, בדבר חפותו של הנאשם, ולאפשרות זו קיימת אחיזה בחומר הראיות - יש לזכות את הנאשם. בע"פ 2697/14 **חדאד נ' מדינת ישראל** (6.9.2016) עמד כב' השופט מזוז על עיקרון ההוכחה במשפט הפלילי:

"מדובר בעקרון בעל אופי חוקתי הנגזר מזכות היסוד של האדם לחירות אישית (סעיפים 1 ו- 5 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו), והנטל על התביעה להוכיח אשמה פלילית מעבר לספק סביר הוא אמצעי ראשון במעלה להתמודד עם החשש להרשעת שווא אשר עלולה לשלול מאדם שלא כדין את חירותו ואת שמו הטוב [...] הדרישה להוכחה מעבר לספק הסביר נועדה גם להגן על אמון הציבור בהגנותו של ההליך הפלילי (ענין וקנין, פסקה 45). כלל זה מעוגן גם בתפיסה חברתית מוסרית,

עמוד 44

בעלת תחולה אוניברסלית, לפיה עדיף כי אשם יזוכה מחמת הספק מהרשעה של חף מפשע" (שם, בפסקה 12).

שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים - סעיף 52 לחוק ניירות ערך

157. כפי שפורט לעיל, על מנת להרשיע בעבירה של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים על המאשימה להוכיח שלושה רכיבים עובדתיים: "איש פנים", "מידע פנים" ו"שימוש" במידע הפנים על ידי הנאשם; כמו גם מודעות של הנאשם לטיב המעשה ונסיבות העבירה.

158. על פי תזת המאשימה מידע הפנים אשר היה בידי הנאשם בדבר הצעת הרכש הצפויה הגיע ממר מנדלבאום, מנכ"ל ובעל השליטה בחברה גטר גרופ, אשר הינו איש פנים בחברה.

כמו כן, אין ספק כי מידע בדבר כוונה של בעל השליטה לצאת בהצעת רכש, אף אם מדובר בשקילת האפשרות בלבד, מהווה מידע מהותי ביחס לשינוי מצבה של החברה (הפיכתה מחברה ציבורית לחברה פרטית ומחיקתה ממסחר בבורסה). לכן, אף אם ניתן היה להסיק על בסיס נתונים פומביים כי בחברה עתידה להתבצע הצעת רכש במועד מסוים הרי שהעיתוי המדויק של הצעת הרכש אינו ידוע לציבור והינו פרי החלטתו של בעל השליטה, יוזם הצעת הרכש. על מהותיות המידע במקרה דנן ניתן אף להסיק מעליית מחיר מניית גטר גרופ בשיעור משמעותי.

159. הסוגיה המרכזית עליה חלוקים הצדדים, היא סוגית השימוש במידע פנים, ובענייננו - קיומו של מידע פנים אצל הנאשם בנוגע להצעת הרכש או שקילת הצעת הרכש על ידי בעל השליטה בחברת גטר גרופ בעת רכישת המניות על ידיו. **לא הוכח בפניי מעבר לכל ספק סביר כי אכן מידע כזה היה בידי הנאשם שעה שביצע את רכישת המניות ובפרט לא הוכחה תזת המאשימה כפי שזו פורטה בכתב האישום.** על כך הרחבתי לאורך הכרעת הדין לעיל.

160. זאת ועוד, המאשימה נשענת על ראיות נסיבתיות אשר תומכות לכאורה בממצא שמדובר בשימוש במידע פנים, אך בית המשפט אינו משלים את מלאכתו בנדון אלא רק לאחר שבחן את הסבריו של הנאשם לאותן ראיות נסיבתיות ואם יש בגרסתו כדי לספק הסבר סביר לתמונה אשר עולה מאותן ראיות נסיבתיות אשר הציגה המאשימה. המבחנים בפסיקה אף סברו כי גם בהעדר הסבר סביר מצד הנאשם על בית המשפט לבחון בעצמו קיומה של היתכנות אחרת לאותן ראיות נסיבתיות.

במקרה דנן, לאחר ניתוח של כל ומלוא הראיות שהוצגו בפניי ושמיעת גרסת הנאשם הגעתי לכלל מסקנה כי גם הסברי הנאשם אך גם יתר הראיות מבססות גרסה סבירה, אשר נתמכת בראיות חיצוניות, הגיונית שאינה תלושה ובכל מקרה אין זה המקרה בו בית המשפט מגיע למסקנה כי מדובר בהסבר בלתי סביר כפי שטענה המאשימה.

161. המקרה שבפניי אינו דומה למקרים אחרים של חשש לביצוע עבירות של מידע פנים, בהם מוכח כי מדובר במידע שהגיע לידי מבצע העבירה מגורם זר. במקרה דנן, אין לשלול את גרסת הנאשם כי מדובר בהערכה ריאלית מבוססת, מקצועית שהיו שותפים לה גורמים נוספים, לפיה בעל השליטה בחברה יבצע הצעת רכש בשלב זה או אחר.

כפי שפורט לעיל, גם המאשימה אינה חולקת על הנתונים הבסיסיים לפיהם מדובר בבעל שליטה שהחזיק בכ-87%

ממניות החברה הציבורית; חברה שרווחיה השנתיים היו עקביים ובסכומים גבוהים; חברה אשר נייר הערך שלה היה דל מסחר (עקב ההחזקה המשמעותית מאוד של בעל השליטה) ואשר נסחר בשווי נמוך בהרבה מההון העצמי של החברה; חברה שלא חילקה דיבידנדים לאחר שנת 2011; חברה שבעל השליטה המשיך לאסוף מניות מהציבור ולהגדיל את החזקתו בחברה; חברה שהנאשם עצמו במחקר מפורט שערך אודותיה עוד בשנת 2011 לצורך המלצה בפני וועדת ההשקעות של המשביר, המליץ מאוד על רכישת מניותיה; חברה שפורסם לגביה בעיתונות מספר חודשים לפני האירועים נשוא כתב האישום, שיטת סבירות לא מבוטלת שבעל השליטה ינקוט במהלך של הצעת רכש.

נתונים עובדתיים אלה, שכאמור אינם שנויים במחלוקת אמיתית בין הצדדים, עמדו לנגד עיניו של הנאשם שהוא פעיל שוק הון בקיאה ומנוסה. בנסיבות אלה הנאשם העלה טענה שלאחר הגשת הדוחות החציוניים של החברה לשנת 2014 הערכתו בדבר מהלך שיינקט על ידי בעל השליטה לבצע הצעת רכש עלתה מדרגה באופן משמעותי. בד בבד, לצד הערכתו בדבר התכונות של הצעת רכש הנאשם הוסיף לנסות ולרכוש מניות של החברה וכן המליץ בדבר כדאיותה של ההשקעה בחברה הן במסגרת עבודתו והן בקרב מקורביו.

162. בנוסף לכל הנתונים דנן, בעל השליטה עצמו אישר שהוא שקל ביצוע הצעת רכש משך מספר שנים וכי בשנה האחרונה לפני האירועים נשוא כתב האישום הוא שקל מתווה פעולה זה באופן רציני, ובחודשים שלפני האירועים הרלוונטיים כבר שיתף את חברו שהינו מומחה בשוק ההון בלבטים אלה והגיע לכלל מסקנה שהוא בוחר לאמץ את המתווה של ביצוע הצעת רכש ולצורך כך הוא בעצמו וגם דויטש ביקשו לברר עם גורמים בשוק ההון את מידת תמיכתם של אלה במהלך זה.

163. בשם לב לנסיבות אלו ולגרסת הנאשם בהקשר זה, גרסה אשר הינה אמינה וקוהרנטית אני סבור כי עולה ספק בדבר המסקנה המרשיעה אליה הגיעה המאשימה בעניינו.

עבירת תרמית בניירות ערך - סעיף 54(א)(1) לחוק ניירות ערך

164. נוסף על עבירות בגין שימוש במידע פנים, כתב האישום כולל עבירה לפי סעיף 54(א)(1) לחוק ניירות ערך, עבירת תרמית בניירות ערך -

"(א) מי שעשה אחד מאלה, דינו - מאסר חמש שנים או קנס פי חמישה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין [...]:
(1) הניע או ניסה להניע אדם לרכוש או למכור ניירות ערך ועשה זאת באמרה, בהבטחה או בתחזית - בכתב, בעל פה או בדרך אחרת - שידע או היה עליו לדעת שהן כוזבות או מטעות, או בהעלמת עובדות מהותיות"

לאור קביעותי לעיל כי אין מקום לדחות את גרסת הנאשם, לפיה רכישת מניות גטר גרופ הייתה תוצר של עבודת מחקר, רצון להשקיע במניה אשר ראה בה השקעה כדאית, הרי שאין מקום להרשיע את הנאשם בפעילות תרמית במניה.

כפי שהעיד הנאשם רכישת המניות מאלטשולר חלף רכישתן בבורסה היתה לאור העובדה שהיה סבור כי המוסדיים יהיו מעוניינים למכור את מניותיהם בגטר גרופ - סברה אשר התגלתה כנכונה באותה העת. משעה שלא מצאתי כי פעילותו של הנאשם במניה נעשתה תוך שימוש במידע פנים, הרי שאף לא הוכח שנעשתה תוך הסתרת עובדות מהותיות ובניסיון להניע את אלטשולר למכור מניותיה חרף מידע פנים שהיה מצוי בידי הנאשם.

לפיכך, אני מזכה את הנאשם מהעבירות לפי סעיף 54(א)(1) לחוק ניירות ערך, אשר מיוחסות לו במסגרת כתב האישום.

סוף דבר

165. לסיכום, אני מזכה את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.

חאלד כבוב, שופט
סגן נשיא